

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
17 березня 2014 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

**Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим достроково
припинено "Голос України"3**

На позачергове суботнє засідання парламенту було винесено проект постанови про дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим. Цей проект постанови було подано до парламенту після рішення Конституційного Суду України щодо неконституційності проведення 16 березня у Криму референдуму щодо можливості приєднання до Російської Федерації.

**К чому приведет незаконный референдум в Крыму Дарья Кравченко, Анна
Ковальчук, Журнал «Форбс» (Украина).....5**

16 марта в Крыму состоялся не признанный центральной украинской властью референдум о статусе полуострова. По данным председателя комиссии Верховного совета Крыма по организации и проведению референдума М.Малышева, в нем приняли участие 1,25 млн человек, явка составила 82,71%. «Цифры близки к окончательным», – сказал он.

Виктор Балоба ответил референдуму в Крыму «The Kiev Times»7

Украина должна ответить на референдум в Крыму референдумом по всей стране. Об этом написал на странице в Facebook народный депутат Украины В.Балоба. По мнению народного депутата, в бюллетенях на всеукраинском референдуме надо задать гражданам Украины следующие вопросы...

**Система держзакупівель: на старті перезавантаження? Андрій Марусов
«Дзеркало тижня. Україна»8**

12 березня Кабінет міністрів України схвалив нову редакцію закону про державні закупівлі. І рекомендував її до ухвалення парламентом, після доопрацювання. Як заявив міністр Кабміну О.Семерак, "основна вимога, яку було поставлено перед розробниками, — документ має максимально виключати будь-які корупційні дії".

**Віктор Чумак: «Жодна українська військова доктрина не враховувала
можливості агресії РФ» Журнал "Український тиждень"10**

Народний депутат, голова Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, генерал-майор юстиції, який понад 20 років прослужив у Збройних силах та прикордонних військах, розповів про українську обороноздатність, засоби локалізації російської агресії та захист східних рубежів країни.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Двойные стандарты украинского Neuordnung Новости Украины – From-UA.....13

И старая, и новая власть защищается от недовольных ею совершенно одинаково. Новая власть резко осуждает сепаратизм и грозит сепаратистам всеми возможными карами, ссылаясь на законодательство. Старая власть грозила им точно так же, ссылаясь на то же самое законодательство.

16 березня - битва за Донецьк. Чому Ахметов робить ЦЕ? Економічна правда14

Именно исключительное влияние Ахметова в Донбассе объясняет, почему центральная украинская власть не может навести порядок в регионе. Более того, Ахметов оказывает поддержку властям Харькова, где на наших глазах происходит примерно то же самое, что в Донецке. Правительство буквально ничего не может сделать. Все силовики Донецка контролируются Ахметовым, и этим все сказано.

Олесь Доній: "Росія почала готуватися до війни ще у листопаді" LB.ua16

Худорлявий О.Доній зараз нагадує відомого мультперсонажа хом'яка: у своїх щочках він несе безліч компрометуючої інформації з приводу союзників по коаліції, але – «мовчить хом'як». Мовчить з міркувань революційної доцільності. Чи то б пак – недоцільності. Утім, зараз усе сплелось. Він на свій розсуд, страх і ризик відвідав захоплений росіянами Крим. І побачив там вельми неприємну картину. Каже: «Я не відчув там української влади». І додає: «Кримчани кажуть, що офіційний Київ зрадив їх. Я не мав, що їм заперечити».

БЛОГИ

Олександр Бригинець «Ви не відчуваєте себе захищеними і тому винна нова влада?» *корреспондент.net*21

Путлер хотів переможної міні-війни а-ля Абхазія, щоб врятувати свій статус на тлі економічної ями, але ми вже зламали цей план. Війна не буде короткою, вона не буде переможною для Путіна, вона лише посилить економічну кризу в РФ. Він пішов вабанк і програв.

Інна Богословська: «Начало другой Украины. Самоуничтожение Путина и России?» *pravda.com.ua*22

Турция на практике приступит к защите крымскотатарского населения в Крыму. Обострятся отношения между Азербайджаном и Арменией – военным союзником России. Ввиду неравенства военных потенциалов сторон, России придется защищать еще и Армению. Румыния начнет отстаивать интересы Молдовы в Приднестровье и Гагаузии. Грузия может приступить к защите собственной территориальной целостности в Абхазии и Южной Осетии.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Верховная Рада на этой неделе приняла несколько важнейших решений, чтобы сохранить целостность страны *Интер, Подробности недели*24

Псевдо референдум – відбувся, чекаємо псевдо результатів *Телеканал новин "24"*26

Канал 1+1 офіційно запрошує в.о. Президента України Олександра Турчинова і Прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка почати діалог з народом України *"Студія "1+1", ТСН-Тиждень*27

За давніми звинуваченнями у сепаратизмі заарештували экс-губернатора Харківщини Михайла Добкіна *ICTV, Факти тижня*29

Гость в студии: Андрей Пинчук – народный депутат, фракция Партии регионов, глава «Союза молодежи регионов Украины» *ТРК "Украина", События недели*31

Порятунок потоплючих – в руках самих потоплючих *УТ-1, Діловий світ, Тиждень*33

Схід – ще одна гаряча точка на мапі України *Радіо Ера-FM, Віхи тижня*34

Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим достроково припинено
"Голос України"

На позачергове суботнє засідання парламенту, яке розпочалося вчора опівдні, було винесено проект постанови про дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим. Цей проект постанови було подано до парламенту після рішення Конституційного Суду України щодо неконституційності проведення 16 березня у Криму референдуму щодо можливості приєднання до Російської Федерації. Проект постанови було внесено Головою Верховної Ради України Олександром Турчиновим. Головною метою цієї постанови є недопущення сепаратизму і збереження територіальної цілісності держави.

За ухвалення постанови № 4461 «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради АР Крим» за основу та в цілому проголосували 278 депутатів. Голоси за фракціями розподілилися так: Партія регіонів — 19, «Батьківщина» — 83, «УДАР» — 37, ДГ «Економічний розвиток» — 30, ДГ «Суверенна європейська Україна» — 30, «Свобода» — 35, КПУ — 0, позафракційні — 44.

Згідно з рішенням парламенту, постанова набирає чинності з моменту її прийняття. Постанову ухвалено з урахуванням пропозицій, внесених під час обговорення.

Голова Верховної Ради Олександр Турчинов нагадав, що вийде спеціальний випуск парламентської газети «Голос України», в якому буде опубліковано цю постанову. А профільному парламентському комітету доручено розглянути питання щодо призначення позачергових виборів до Верховної Ради Криму.

Зранку зареєструвалися 290 депутатів. На пропозицію депутата Нестора Шуфрича (фракція Партії регіонів) парламентарії вшанували хвилиною мовчання пам'ять загиблих під час сутичок у ніч на 15 березня у Харкові.

Нестор Шуфрич, продовжуючи свій виступ, закликав владу зробити все, щоб на вулицях не було озброєних людей, а депутатів прийняти в парламенті мудрі рішення, спрямовані на гарантування безпеки громадян. «Ми повинні зібрати всю зброю, де б вона не знаходилася. В Україні має бути закон і порядок», — заявив Н. Шуфрич і також звернувся з вимогою провести об'єктивне розслідування сутичок у Донецьку, Харкові та інших містах, а на наступне пленарне засідання парламенту запросити Генпрокурора та міністра внутрішніх справ.

Голова Верховної Ради Олександр Турчинов наголосив: силові структури отримали від влади чіткий наказ — не буде жодних поблажок щодо використання зброї, буде один закон для всіх. «Ті, хто сьогодні захоплює приміщення чи провокує сутички, працює проти українського народу і на анексію територій, — сказав він. — Провокації на Східній Україні були організовані «агентурою Кремля».

Олесь Доній (депутатська група «Суверенна європейська Україна») заявив, що Путін і Росія не зупиняться лише на Криму, агресія триватиме, і те, що відбувається на Сході України — підтвердження цьому. На його погляд, необхідно не лише розпустити Верховну Раду Криму, а й посилити вертикаль виконавчої влади, створити штаб із виходу України з кризи і координації всіх силових структур, розпустити організацію Партії регіонів у Криму. Депутат звинуватив уряд і РНБО у бездіяльності. «Достатньо бездіяльності. Давайте діяти. Не зупиняться вони на Криму», — заявив Доній.

Лідер фракції «Свобода» Олег Тягнибок закликав усіх представників влади бути «єдиним цілим», бо саме влада несе відповідальність за збереження територіальної цілісності України. Політик звинуватив депутатів від Партії регіонів в антидержавницьких позиціях. Тягнибок звернувся до мешканців Криму, щоб не сподівалися, що після приєднання до Росії вони отримають вищі соціальні стандарти, більші зарплати і пенсії. «Москву Крим не цікавить, їх цікавить розшматувати, роздерти Україну», — заявив Тягнибок і закликав проголосувати за

розпуск кримського парламенту. «А хто не проголосує, той зрадник», — зазначив він. Лідер «Свободи» також запропонував ухвалити низку економічних законів щодо Криму — надати Севастополю спеціальний статус «вільного порту», запровадити пільговий податковий режим на території Південного Криму, відновити права мешканців Криму на безперешкодне користування пляжами. Тягнибок також заявив, що у неділю можливі провокації, в тому числі й у Києві, не виключено і спроби захоплення українського парламенту.

Віталій Журавський (депутатська група «Європейський розвиток») заявив, що група виступає за розпуск Верховної Ради Криму. Однак депутат нагадав вимоги Конституції: дострокове припинення повноваження кримського парламенту може відбутися лише після рішення Конституційного Суду. А рішення Конституційного Суду від 14 березня стосується проведення місцевого референдуму, а не розпуску кримського парламенту, відзначив депутат. Окрім того, має бути висновок профільного парламентського комітету. Журавський закликав чітко дотриматися юридичної процедури, щоб потім не було судових позовів.

Віктор Пинзеник (фракція «УДАР») наголосив, що нині нам як ніколи потрібно єднання. І кожна порядна людина має засудити сепаратизм. Водночас він підкреслив, що в Україні має запанувати сила закону, а не закон сили, у всіх куточках України має бути забезпечено порядок, а стрільба і гуляння людей зі зброєю повинно бути припинено. Пинзеник закликав «не шукати ворогів, а шукати спільників». «Треба хором сказати «ні» сепаратизму, Україна була, є і буде неподільною і суверенною», — сказав парламентарій.

Ганна Герман (фракція Партії регіонів) висловила думку, що голосувати за розпуск кримського парламенту кожен депутат має так, як йому велить сумління. Однак головне питання, на її погляд, полягає в тому, що далі? Хто говоритиме надалі зі Сходом та Півднем України? Чи навіть розстріл членів Партії регіонів зупинить окупанта? «Будь-які звинувачення та бійки у сесійній залі грають на руку тим, хто хоче знищити єдиний легітимний орган влади у країні й зайти і забрати все, — сказала Герман. — Ті, хто в сесійній залі шукає ворогів, є соратниками окупантів України. Якщо розпустимо Верховну Раду Криму, з ким далі вестимемо діалог у Криму? Адже після референдуму доведеться з кимось домовлятися». При цьому депутат зазначила, що кожна людина, яка сьогодні може працювати на Україну, на вагу золота. «Не шукайте ворогів, шукайте друзів», — закликала Ганна Герман.

Сергій Соболев (фракція ВО «Батьківщина») звернувся до депутатів із нової опозиції: під час окупації не може бути опозиції. І закликав ухвалити рішення — або нова опозиція з народом, або з окупантами. Депутат нагадав, що у рішенні Конституційного Суду чітко зазначені підстави розпуску парламенту Криму. «Якщо комуністи і регіонали не готові голосувати за правовий шлях — розпуск парламенту Криму, їм залишається лише брати зброю, — сказав Соболев. — Якщо не проголосують за правовий шлях, штовхатимуть країну на протистояння. Наша позиція однастайна — ми будемо голосувати за розпуск Верховної Ради Криму».

Олег Ляшко (позафракційний) нагадав слова Черчилля: «Ніколи не здавайтесь, ні у великому, ні у малому, ніколи не піддавайтесь навіть більшій силі вашого противника». Депутат наголосив, що завдання кожного українця — щоб припинилася литися кров. Микола Томенко (фракція ВО «Батьківщина») оголосив звернення учасників Автомайдану до влади та силових структур з вимогою покарати винних, які спричинили загибель та побиття мирних громадян у Донецьку та Харкові, дати вказівки працівникам МВС на припинення агресивних проявів. «Надмірна толерантність має змінюватися на принциповість і наполегливість», — наголосив Томенко.

О.Турчинов зачитував рішення Конституційного Суду щодо визнання неконституційним рішення Верховної Ради АР Крим щодо проведення загальнокримського референдуму. І нагадав, що відповідно до Конституції та законодавства у випадку визнання неконституційним діяльності Верховної Ради АР Крим Верховна Рада України може достроково припинити її повноваження.

Сергій Тігіпко (фракція Партії регіонів) відзначив, що ситуація у державі загострюється. На його погляд, потрібно звільнити затриманих недавніх опонентів влади — Добкіна, Губарева та інших, бо це додасть спокою в Україні. «Треба владі навести порядок на

вулицях, де не повинно бути озброєних людей, — сказав Тігіпко. — Регіонам треба надати максимум повноважень, окрім права відділятися від України». На його думку, можна говорити про фінансову, господарську, культурну автономію регіонів. Тігіпко заявив, що голосуватиме за розпуск кримського парламенту, бо Україна повинна бути єдиною. «Ми повинні голосувати за мир», — закликав він.

Ірина Геращенко (фракція ПП «УДАР») наголосила, що має йти мова не лише про розпуск кримського парламенту, а й про притягнення до кримінальної відповідальності тих, хто самопроголосив себе владою. За включення до порядку денного проекту постанови № 4461 про дострокове припинення повноважень ВР АР Крим проголосував 271 депутат. Це рішення підтримали представники всіх фракцій, окрім комуністів. Із фракції Партії регіонів проголосували 16 депутатів. Перед голосуванням відбулося обговорення, під час якого більшість промовців висловили думку, що юридичну процедуру щодо дострокового розпуску кримського парламенту в проекті постанови дотримано.

Володимир Ар'єв (фракція ВО «Батьківщина») повідомив, що у Москві тримає 100-тисячний мітинг на підтримку України та проти війни. Після цього депутати почали скандувати «Вставай, Россия!».

Перед закриттям пленарного засідання Голова Верховної Ради Олександр Турчинов повідомив, що наступного разу парламент збереться у понеділок, 17 березня, о 10-й ранку.

«Ситуація дуже небезпечна. Є реальна загроза вторгнення на територію України», — заявив О. Турчинов. За його словами, у понеділок парламент має розглянути питання щодо фінансування Збройних Сил та обороноздатності нашої держави.

Депутати також схвалили низку постанов про призначення позачергових місцевих виборів у низці населених пунктів. Місцеві вибори пройдуть водночас із президентськими виборами — 25 травня 2014 року, що дасть змогу значно зекономити державні кошти.

На пропозицію голови Комітету з питань свободи слова та інформації голови депутати проголосували за звільнення голови Державного комітету з питань телебачення та радіомовлення О. Курдіновича за його власним бажанням — 238 «за».

Під час пленарного засідання склав присягу народного депутата України Вадим Меріков, обраний за виборчим списком ВО «Батьківщина», котрого ЦВК зареєструвала 14 березня 2014 року. На початку пленарного засідання депутати привітали із Днем народження своїх колег Ірину Спіріну та Олега Махніцького.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=323553>

К чему приведет незаконный референдум в Крыму

Дарья Кравченко, Анна Ковальчук, Журнал «Форбс» (Украина)

16 марта в Крыму состоялся не признанный центральной украинской властью референдум о статусе полуострова. По данным председателя комиссии Верховного совета Крыма по организации и проведению референдума Михаила Малышева, в нем приняли участие 1,25 млн человек, явка составила 82,71%. «Цифры близки к окончательным», — сказал он.

Согласно данным exit poll, проведенного по заказу агентства «Крыминформ», голоса распределились следующим образом: 93% проголосовали за воссоединение с Россией в качестве субъекта федерации. 7% ответили утвердительно на вопрос «Вы за восстановление действия Конституции Республики Крым 1992 и за статус Крыма как части Украины?».

На сегодня намечена сессия Верховного Совета Крыма, на которой будет подведен итог референдума. «Будет оформлена официальная заявка на вступление Крыма в состав России», — сказал первый вице-премьер правительства Крыма Рустам Темиргалиев. Во второй половине дня делегация Кабмина Крыма планирует визит в Москву — это единственное направление, в котором сейчас осуществляются рейсы из аэропорта Симферополя.

За пределами полуострова и России называют совсем другие цифры. По наблюдениям экс-председателя Меджлиса крымскотатарского народа Мустафы Джемилева, реальная явка

составляет не более 30%. 99% крымских татар не принимали участия в референдуме. «Это дурацкий фарс, нормальные люди его референдумом считать не будут. Мы не будем исходить из того, что они там придумывают, референдум незаконный», – эмоционально заявил он Forbes.

«Цифры, по меньшей мере, выглядят смешно, – вторит ему Сергей Соболев, нардеп от «Батькивщины». – Пока можно было проводить опросы, то есть до того, как зашли российские автоматчики, результаты абсолютно иные, в разы меньше [за присоединение к России]». По данным соцопроса, проведенного 1-7 марта соцгруппой «Рейтинг», за присоединение к России высказались 5% опрошенных, 77% опрошенных граждан выступили за сохранение Крыма в составе Украины в качестве автономии, 11% – за преобразование АРК в Крымскую область Украины. Однопартиец Соболева Андрей Шевченко иронизирует, что результаты такого «псевдореферендума» можно было написать, «не выходя из редакции центральных российских телеканалов еще две недели назад».

На 22:30 16 марта результаты референдума признаны властями полуострова и Россией. Не считают референдум легитимным в США, Канаде, ЕС, Великобритании. Председатель Еврокомиссии Жозе Мануэль Баррозу и президент Совета Европы Херман ван Ромпей в совместном заявлении назвали референдум «незаконным и нелегитимным».

Спасибо и прощайте

Евгений Магда, исполнительный директор Центра общественных отношений, отмечает, что результат волеизъявления в Крыму не означает автоматического присоединения полуострова к России. «Независимо от итога псевдореферендума, сама процедура которого исключает возможность признания любым цивилизованным государством, еще необходимы дальнейшие решения, в частности, Государственной Думы и Совета Федерации, – напоминает он. – Поэтому я бы не спешил с далеко идущими выводами о том, что на сегодня Крым для Украины потерян».

Он считает, что на текущем этапе Украине необходимо максимально жестко действовать по отношению к сепаратистам и параллельно вести дипломатические переговоры о привлечении мировой поддержки, в том числе в виде санкций к РФ. «В силовом противостоянии в одиночку Украине будет сложно», – признает Магда.

Юрий Воропаев, народный депутат от Партии регионов, советует новой власти воздержаться от любых действий, которые могут способствовать расколу. «Очень важно показать всему обществу, что у нас нет противоречий между западной и восточной частью Украины», – говорит он.

В целом представители политических сил признают возможность референдума на полуострове, но без «группы поддержки» в виде российских военных. «Сама по себе идея референдума по поводу Крыма – нормальная, но он должен пройти согласно нашей Конституции, в полном соответствии нашему законодательному полю, в нормальных, мирных условиях», – подчеркивает Андрей Шевченко. И приводит в пример Шотландию, где в сентябре этого года должен состояться референдум, на котором будет решаться вопрос о независимости от Великобритании. К этому событию готовились два года, процедура совместно отработывалась Лондоном и Эдинбургом, был оговорен план выполнения решения. Формат же события на полуострове 16 марта, по его мнению, не приблизил разрешение кризиса.

Худший вариант

Процессы на полуострове политики называют «прямой аннексией». «Как бы красиво Россия это ни подавала, они фактически захватчики нашей земли», – констатирует Соболев. После исчерпания дипломатических аргументов в ход могут пойти военные.

«Мы держались очень долго, и давали соответствующие указания не реагировать на провокации. Сейчас наши Вооруженные силы приведены в полную готовность, – отмечает Олег Панькевич, депутат от «Свободы», оговариваясь, что силы не равны. – Очевидно, что они сильнее. Но если от востока до запада Украина станет на защиту, мы победим». По его мнению, на события в Крыму должен реагировать не только Киев, но и все мировое сообщество, в первую очередь «страны-гаранты, которые подписывали Будапештский меморандум».

По данным Forbes, в ближайшие дни – возможно, уже сегодня – будут внесены изменения в госбюджет, которыми значительно увеличат финансирование армии. Премьер-министр Арсений Яценюк заявил, что правительство создаст резервный фонд в размере 6,8 млрд гривен для обеспечения оборонных потребностей страны.

«Думаю, нам нужно быть готовыми к наихудшему сценарию. Напряжение настолько высоко, что мы не можем исключать полномасштабных боевых действий в ближайшие дни, – говорит Андрей Шевченко. – Путин не остановится на Крыме, мы видим, что происходит в Харькове, Донецке, есть российская военная активность в Приднестровье». По его словам, нужно как можно скорее начать многосторонний переговорный процесс с привлечением мирового сообщества.

Сергей Соболев считает, что парламент должен будет принять в ближайшие дни закон о регулировании отношений в части оккупированной территории, в котором оговорить вопросы газо- и водоснабжения, поставок электроэнергии, выплат пенсий и зарплат бюджетникам. «Это люди, которых мы дальше признаем гражданами своей страны. Нужно принять закон, который будет регулировать элементарное обеспечение их жизнедеятельности, – поясняет он. – Нарисованные в Кремле цифры не имеют ничего общего с реальностью. Значит, надо спасать украинцев на оккупированных землях».

<http://forbes.ua/nation/1367382-k-chemu-privedet-nezakonnyj-referendum-v-krymu>

Виктор Балоба ответил референдуму в Крыму «The Kiev Times»

Украина должна ответить на референдум в Крыму референдумом по всей стране. Об этом написал пост на странице в Facebook народный депутат Украины Виктор Балоба.

По мнению народного депутата, в бюллетенях на всеукраинском референдуме надо задать гражданам Украины следующие вопросы.

Хотят или не хотят украинцы, чтобы их страну приняли в члены Европейского союза? Должна ли Украина быть парламентской, президентской республикой или в стране допустима смешанная форма правления? Каким должно стать государственное устройство Украины – федеративным или унитарным? Надо ли Украине добиваться, чтобы ее приняли в Североатлантический блок — НАТО?

Народный депутат выразил уверенность, что итоги такого референдума станут шоком для всех скептически настроенных по отношению к Европе. И даже Россия ничего не сможет противопоставить такому волеизъявлению украинского народа.

По мнению Балоба, всеукраинский референдум по вышеуказанным вопросам — это то, чем сейчас Украина может ответить Путину с Януковичем, кроме своих вооруженных сил. Виктор Балоба подчеркнул, что иначе России Крымского полуострова будет мало, и сепаратисты пойдут дальше.

Балоба обратился ко всем представителям новой власти — народным депутатам, Кабинету министров и исполняющему обязанности президента: если референдум проведут не представители власти, то его организуют российские военные. Народный депутат считает, что если раньше многие видели в референдуме угрозу, то теперь именно он является спасением страны от полного развала.

В комментариях к посту пользователи отметили, что лучшим ответом сепаратистам стали бы шаги против коррупции. И это бы реально наполнило бюджет. По мнению пользователей, референдум следует организовать после президентских выборов.

<http://thekievtimes.ua/politics/339786-baloga-otvetil-referendumu-v-krymu.html>

Система держзакупівель: на старті перезавантаження?

Андрій Марусов «Дзеркало тижня. Україна»

12 березня Кабінет міністрів України схвалив нову редакцію закону про державні закупівлі. І рекомендував її до ухвалення парламентом, після доопрацювання. Як заявив міністр Кабміну Остап Семерак, "основна вимога, яку було поставлено перед розробниками, — документ має максимально виключати будь-які корупційні дії".

Схоже, закон про держзакупівлі може стати першою реалізованою ініціативою нового уряду з реформаторського, антикорупційного порядку денного. Якщо до цього він займався вирішенням завдань "покарати чужих, захистити своїх і легітимізувати свою владу", то нова редакція тендерного законодавства — з розряду "для чого було отримано цю владу?".

Як розроблявся законопроект і чи зможе він стати по-справжньому антикорупційним?

Про необхідність "забезпечити жорсткий контроль суспільства над використанням бюджетних коштів" говорить опублікована ще 27 лютого програма діяльності нового уряду. Розробка законопроекту відбувалася в режимі спурту. На початку березня чиновники міністерства подали першу базову версію. 7 березня відбулося засідання в міністра економічного розвитку і торгівлі Павла Шеремети за участі представників ЄС, Світового банку і громадських організацій ("Transparency International Україна", Центр протидії корупції і Центр політичних студій і аналітики).

Озвучені під час засідання головні вимоги до нового закону: відповідність вимогам ЄС—СБ і громадськості. Як мінімум, він не повинен містити корупційних схем. Розробка змін — цілком і повністю прерогатива робочої експертної групи. Відразу в неї були призначені чиновники міністерства і представники згаданих міжнародних і громадських організацій (автор цієї статті також увійшов до її складу).

Увесь день 10 березня пішов на розробку документа, а його погоджена версія була готова вже до обіду 11-го числа. Можливість такого стрімкого розвитку подій не випадкова. І міжнародні організації, і ключові НДО у сфері боротьби з тендерною корупцією напрацювали ключові вимоги задовго до Євромайдану. Деякі з них було навіть оформлено у вигляді законопроектів.

Так, у 2013 р. проект №2207 трьох опозиційних фракцій пропонував обов'язкове опублікування державними і комунальними підприємствами інформації про закупівлі за власні кошти. Ряд антикорупційних норм містився в проектах БЮТу, УДАРу або "Свободи" (№2680, 2313а, 2012а та ін.).

Отже, які ключові інновації нової редакції тендерного законодавства?

Давно відомі вимоги ЄС і СБ було задоволено вже в першій версії закону, підготовленій чиновниками міністерства. Кількість винятків з-під дії закону було радикально скорочено. Їх було більше сорока. Залишилося менше десяти.

Було вилучено норму про електронний реверсивний аукціон. Її прийняли з ініціативи "регіоналки" Ірини Горіної, яка очолює підкомітет з держзакупівель комітету з економічної політики ВРУ. По суті, це калька з російського законодавства. Вона прямо суперечить директивам ЄС, а її усунення або зміна була неминучою, з урахуванням курсу на підписання Угоди про асоціацію з ЄС.

Найбільш суперечливим стало формулювання відповіді на запитання: хто підпадає під дію тендерного законодавства? Якщо з органами влади все зрозуміло, то з підприємствами, які перебувають під контролем держави, виникла проблема. Річ у тім, що в ЄС суб'єкти закону визначаються не стільки через відносини власності або походження грошових ресурсів (приватні або державні), скільки через функцію, яку підприємства виконують.

Іншими словами, якщо приватне підприємство має якісь ексклюзивні права, надані органами влади (на кшталт монополії), то воно буде зобов'язане здійснювати свої закупівлі згідно з тендерним законодавством. Навіть якщо в його бюджеті немає жодного євро з держбюджету. І навпаки. Якщо підприємство, засноване органом влади, діє, як звичайна комерційна компанія на вільному ринку, то проводити закупівлі воно буде на власний розсуд.

Це стало нововведенням для української системи права. Тому на момент здачі номера у друк дискусії юристів навколо відповідних норм тривали.

Ця розбіжність у підходах позначилася і на задоволенні ключової вимоги громадських організацій — оприлюднення державними і комунальними підприємствами інформації про закупівлі за власні кошти. Дискусія довкола неї виявилася однією з найтриваліших.

Міжнародні експерти стверджували, що включення цього обов'язку підприємств у закон про держзакупівлі є неправильним, з погляду законодавчої логіки. Експерти від НДО наполягали на своєму, оскільки в Україні зазначені підприємства використовуються як "пральні" для збагачення їхніх менеджерів, чиновників або політиків, що їх "кришують".

Зрештою, вихід з правового глухого кута було знайдено. Необхідні норми було включено у Господарський кодекс України.

Інші пропозиції НДО прийняли без тривалих суперечок. Деякі з них мають суто антикорупційний характер.

Так, у разі прийняття нової редакції учасникам тендерів, які пов'язані тим чи іншим способом (родичі, співвласники компаній і т.ін.) з членами тендерного комітету, буде заборонено брати участь у торгах комітету. Навіть у деяких пострадянських країнах (Росія, Казахстан) ця норма давно існує, не кажучи вже про країни ЄС.

Було уточнено підстави, на яких чиновники можуть проводити неконкурентні закупівлі в одного учасника. Наприклад, багато замовників на відкритих торгах вартістю в мільйон гривень "протягували" "свою" будівельну фірму. А потім у неї ж замовляли "додаткові" будівельні роботи вартістю в десятки мільйонів гривень. Уже в рамках процедури закупівлі в одного учасника. Законопроект обмежує такі "додаткові" роботи половиною вартості початкового договору.

На замовників покладається обов'язок інформувати про зміну істотних умов договору після його укладання (ціни, специфікацій тощо). Не секрет, що деякі чиновники змінюють їх на угоду переможцю торгів за певну винагороду.

Для попередження фірм-"прокладок" впроваджується обов'язок публікувати інформацію про субпідрядників, які одержують більш як 20% вартості договору.

На настійну вимогу громадських активістів з першої версії проекту було вилючено норму про узгодження міністерством закупівель в одного учасника. Це право багато років було корупційною годівницею для міністерських чиновників. У 2011 р. тодішній міністр економіки Василь Цушко навіть публічно зізнавався, що його підлеглі беруть відкоти за узгодження. Цю норму усунули із закону того ж року. Залишається незрозумілим, як саме вона відродилася в році нинішньому.

Цілий ряд норм спрямовані на забезпечення відкритості та прозорості державних торгів. Крім опублікування звітів держпідприємств, законопроект запроваджує чіткі норми щодо оприлюднення закупівель природними монополіями.

Громадські організації одержали право бути присутніми на розкритті тендерних пропозицій (до цього його мали тільки учасники торгів і журналісти). Проект прямо зобов'язує замовників забезпечити їм право здійснювати фото- і відеозйомку того, що відбувається.

Нарешті, впроваджується обов'язок чиновників публікувати інформацію про виконання тендерних договорів. Сьогодні останнім документом у відкритому доступі є звіт про результати торгів. А чи був виконаний тендерний договір? Якщо це так, то коли і яка його остаточна ціна? Наскільки ці дані відрізняються від початкових?

Між іншим, ця норма має значення не лише для громадського контролю. Це перший крок із впровадження державної системи публічних контрактів. Коли будь-який контролюючий орган зможе відстежити будь-який договір органу влади від початку і до кінця.

Проект передбачає також своєрідну "тендерну люстрацію". Якщо Антимонопольний комітет виявляє факт участі компанії в тендерній змові, то їй забороняється брати участь у державних торгах протягом певного часу.

Показово, що паралельно з розробкою нового закону міністерство істотно розширило пошук інформації на веб-порталі з держзакупівель. Журналісти й громадські активісти домагалися цього протягом трьох останніх років...

Що залишилося "за бортом" законопроекту?

Було відкладено питання про опублікування текстів договорів. Через проблеми як юридичного, так і технічного характеру. Давно застарілий веб-портал може не витримати додаткового навантаження. До того ж бізнес-асоціації заговорили про захист комерційної таємниці.

Після обговорення було знято вимогу про право НДО оскаржувати торги в Антимонопольному комітеті. Існуючий закон де-факто дає таку можливість лише учасникам торгів. Однак його поширення на НДО може призвести до розквіту тендерного рейдерства. Вірус Тендерної палати, як і раніше, отруєє систему держзакупівель України...

Заперечення ряду народних депутатів (Ірина Горіна серед них) викликало скасування електронних аукціонів. Їх завзятість уже викликала підозри, що справжньою причиною є небажання приймати антикорупційні норми. Адже проект має пройти через профільний комітет, у якому більшість становлять члени фракції Партії регіонів. Найближчі дні покажуть, наскільки сильною є політична воля у нової влади.

Втім, у разі прийняття нова редакція закону навряд чи буде довговічною. "Зараз ми гасимо пожежу, а потім будуємо новий будинок" — такий підхід більшості експертів, які брали участь у його розробці. Новий тендерний будинок має бути зручним та прозорим і для громадян, і для бізнесу, і для чиновників.

Однак ключова проблема його будівництва полягає навіть не в написанні досконалого закону. А в готовності всієї системи держуправління України до докорінної перебудови своєї діяльності. Адже навіть запровадження "єдиного тендерного вікна" для бізнесу потребує подолання численних міжвідомчих бар'єрів, ефективного впровадження електронного управління...

<http://gazeta.dt.ua/macrolevel/sistema-derzhzakupivel-na-starti-perezavantazhennya-.html>

Віктор Чумак: «Жодна українська військова доктрина не враховувала можливості агресії РФ»

Журнал "Український тиждень"

Народний депутат, голова Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, генерал-майор юстиції, який понад 20 років прослужив у Збройних силах та прикордонних військах, розповів про українську обороноздатність, засоби локалізації російської агресії та захист східних рубежів країни.

Як заблокувати українські військові частини в Криму?

– Для військової операції там у нас просто немає сил, та й сам цей підхід викликає багато запитань. Виведення наших військ із Криму теж хибний крок, адже вони перебувають на своїй землі, у власних гарнізонах. Тож чому повинні їх покидати? Бачу тут один шлях: політичне рішення, вихід російських військ із Криму, повернення до попереднього статус-кво й тієї ситуації, яку ми мали до 3 березня.

На щастя, сьогодні є міжнародна спільнота, здатна зупинити збройні агресії. Є система економічних і політичних санкцій, військових договорів. Якщо Путін пояснює вторгнення в Україну захистом російськомовного населення Криму, то де гарантія, що він не наважиться на експансію в країнах Балтії, де також чимало «соотечественників»? Питання стоїть так: або зупинити агресора зараз, або чекати його наступного кроку. Тож сьогодні головне засобами військового, політичного, економічного тиску гарантів української безпеки змусити Росію відмовитися від цієї інтервенції.

Якщо відбудеться так званий референдум, Крим оголосять частиною РФ, тоді Кремль і його маріонетки назвуть наші війська окупаційними й вимагатимуть покинути територію АРК. Що робити Україні в такій ситуації?

– Якесь опитування в Криму, може, й відбудеться, але референдумом це назвати важко. Відразу постає запитання: хто визнає таке «волевиявлення»? Україна – в жодному разі. Але після його проведення потрібно буде ухвалити рішення щодо наших військових частин у Криму: або переміщати їх на материкову Україну разом із технікою та озброєнням, або залишати їх на півострові з можливістю доступу туди надалі.

Маю великий сумнів, що відразу після проведення «референдуму» з'явиться рішення про включення Криму до складу РФ. Окрім того, не факт, що він потрібен самій Росії в тому стані, в якому перебуває нині. З нього можуть зробити плацдарм для дальшої інтервенції на південно-східні регіони України. Але сьогодні ми в жодному разі не повинні приймати той міжнародно-правовий порядок денний, котрий так активно нав'язує Росія.

Зараз у військомати прийшло чимало добровольців, але чи спроможна влада озброїти велику кількість людей?

– Якщо говорити про стрілецьку зброю, жодних проблем немає. Але що стосується новітніх видів озброєння (бронетехніки, військової авіації, зенітно-ракетних комплексів), то тут ситуація доволі складна. Треба розуміти: якщо в попередні роки влада просто не приділяла армії належної уваги, то в останні чотири вона планомірно знищувала військовий потенціал країни. Озброїти людей, звичайно, можна, але це будуть старі зразки озброєння, які сьогодні не відповідають вимогам часу.

Якщо говорити про співвідношення бойових літаків в українській армії та російській, то воно становить 1:98. Приблизно такий самий баланс і в танках, бронемашинах та артилерії. Тому говорити про якусь спроможність зараз воювати з Росією своїми силами – це брехати самим собі. Але треба розуміти, що сучасні війни не ведуться лише фронтальними ударами й танковими котлами, і величезна «військова машина» може дати збій, коли проти неї повстане народ. Мобільні диверсійні групи здатні виявитись ефективнішими за великі армійські з'єднання. Це вже довели Афганістан, Ірак, Чечня... Тут військовою статистикою всього не поясниш.

Зараз ініційовано створення Національної гвардії. Чи доречно її формувати на основі внутрішніх військ?

– Не думаю. Створення її на базі ВВ зламає наявну структуру МВС, адже Нацгвардія має насамперед захищати територіальну цілісність країни, а не виконувати правоохоронні функції. Очевидно, що питання її формування потрібно ще обговорити на рівні військового командування та керівництва внутрішніх військ, але основою для неї можуть стати ті загони Самооборони, які сьогодні вже є по всій країні. На це не потрібно великого часового ресурсу, бо вона вже існує. Як варіант, можна переформатувати її в окремі військові підрозділи, озброїти і провести належний вишкіл.

Російські війська, що перебувають нині на території Криму, – це переважно мотострілецькі з'єднання з автоматичною зброєю на легких броньованих автомобілях. Немає ані танків, ані серйозної артилерії, навіть БМП. Чи свідчить це, що наступу на Україну з території Криму не буде?

– У Криму присутні аеромобільні рухомі частини, які можна швидко перекидати в нові місця дислокації. Їх було легко доправити транспортними літаками чи кораблями. Зараз вони, до речі, мають певні проблеми, адже російські військові не підтягнули на півострів тилові підрозділи. Їм потрібна інфраструктура: польові кухні, місця для розташування, медчастини, але цього немає. Саме тому росіяни й намагаються захопити українські військові об'єкти, проти чого так активно виступили наші військовослужбовці.

Але відсутність у Криму важкої російської техніки ще нічого не означає: якщо командування РФ зважиться на повноцінний удар, воно зможе зробити це на будь-якій ділянці нашого величезного кордону.

Як ви ставитеся до ідеї відновлення ядерної зброї в Україні?

– Це цілком реально. Не треба виробляти балістичні ракети, але тактичні ракетні комплекси створити зовсім не складно. Сировини в Україні не бракує. Є кадрові офіцери-ракетники, бази, належний науковий і промисловий потенціал. Потрібна лише політична воля.

А як сприйме такий крок світове співтовариство?

– Воно стоїть нині перед величезною проблемою: як відмовити держави, які мають відповідний потенціал, від розробки ядерної зброї? Адже сучасна планетарна система безпеки не дає гарантій багатьом країнам. Вирішення питання залежить, зокрема, й від того, як світ відреагує на кризу в Криму, бо вона має вже аж ніяк не український масштаб.

Очевидно, що окупація матиме тяжкі економічні наслідки для Криму. Чи може це спровокувати антиросійське повстання на півострові?

– Очевидно, що цьогорічний курортний сезон там зірвано. Восени люди побачать, що нічого не заробили, і проросійські настрої істотно послабнуть. Це, своєю чергою, спричинить масовий протест. Не виключаю, що одна із причин російської окупації Криму – в бажанні перемкнути туристичні потоки на Сочі, куди було інвестовано колосальні кошти під час підготовки до Олімпіади.

Чи всі в українській владі тепер усвідомили необхідність зміцнення обороноздатності, реформування війська, а чи не станеться так, що в разі послаблення напруженості в Криму про армію знову забудуть?

– Тепер усі розуміють, що потрібна принципово інша армія, яка функціонуватиме на принципово інших засадах. Також необхідна нова система територіальної оборони. Досі в Україні існувала успадкована від радянських часів система концентрації військ, коли найбільше частин зосереджувалося на заході країни. Як і за СРСР, на нашій території був і залишається найпотужнішим колишній Прикарпатський округ зі штабом у Львові. Водночас на сході ніхто не створював нових гарнізонів. Жодна українська військова доктрина досі не передбачала, що ми матимемо загрозу з боку Росії.

Як запобігти масовому порушенню кордону з російського боку?

– Державна прикордонна служба контролює пункти його перетину. На кожен кілометр кордону має в середньому двох-чотирьох військовослужбовців. Утримати у військовому сенсі вони цей напрям, звісно, не можуть, але це і не є завданням прикордонників. Зараз можна посилити охорону цієї ділянки, перекинувши туди їхніх колег із західних загонів, мобілізаційного резерву Держкордону. Окрім того, потрібно підтягувати і внутрішні війська для запобігання провокаціям.

Чому на сході країни так кволо діють правоохоронці, чому міліція не перешкоджає захопленню адмінбудівель?

– Треба розуміти, що держава у нинішньому форматі існує трохи більше ніж два тижні. За цей час у нас не з'явилося нової міліції, прокуратури чи СБУ. Керівництво у регіонах обирає пасивну вичікувальну позицію і готується до можливої зміни влади. Замінити їх усіх і відразу поки що ніким, а стара право-охоронна система сьогодні є вкрай неефективною.

До антикорупційної боротьби старі кадри навряд чи долучаться, але розганяти мітинги бійці МВС таки навчилися...

– Тепер вони розуміють, що після жорстоких дій проти мітингувальників настають відповідальність і покарання, а це серйозний чинник стримування. Потрібно пам'ятати, що вони так і не звикли застосовувати силу в межах закону, але перевищувати повноваження вже бояться. Величезна проблема української міліції полягає в тому, що в усьому світі правоохоронці орієнтуються на закон, а українське МВС досі керувалося наказами вищого керівництва.

<http://tyzhden.ua/Politics/104776>

Двойные стандарты украинского Neuordnung *Новости Украины – From-UA*

«Всякая революция лишь тогда чего-нибудь стоит, если она умеет защищаться», - именно так написал когда-то давно вождь мирового пролетариата. Тот самый, памятники которому в последнее время так модно ронять головой вниз. Впрочем, в отличие от устроителей нынешних разноцветных революций, а их по миру было не так уж и мало, большевики-ленинцы были ребятами куда более скромными. Великая Октябрьская социалистическая революция «родилась» только в 1927-м году, а до того эти события никто даже не додумался с первого дня выхода на площади и майданы возмущенных граждан называть какой-нибудь розовой, тюльпановой или оранжевой революцией. В смысле революцией вообще. Совершенно официально в СССР события октября 1917-го года целых десять лет подряд назывались Октябрьским переворотом. Не больше, но и не меньше.

Ленинское определение о «рыночной стоимости» революции, с которым вряд ли будут спорить даже те, кто очень бы хотел видеть всех коммунист исключительно в виде развешанных по гилям украшений, вполне можно расширить не только на революцию, но и на власть как таковую. Ведь любые революции для чего устраиваются? Чтобы убрать от руля одних и дать возможность порулить другим. И вполне логично, что сначала защищается старая власть, а потом начинает защищаться уже власть новая. У верблюда два горба, потому что жизнь – борьба. Это диалектика, с которой не поспоришь. Основной закон бытия, так сказать.

Защита любой власти, в том числе новой, как ни крути, находит свое выражение не только в криках и лозунгах, но и во вполне осязаемых нормативно-правовых актах. Как защищалась власть законами во время майданного мордобоя, мы все знаем. Основу этой защиты составляли Кодекс Украины об административных правонарушениях, Уголовный кодекс и закон Украины «О милиции». Именно изменения в первых двух, усиливающие ответственность для демонстрантов, вызвали столько протестов с их стороны и были названы антидемократическими. Хоть их инициаторы и приводили миллион примеров из законодательств других стран, считающихся по умолчанию демократическими, что, дескать, там все это еще круче и жестче, но услышаны не были. Но сейчас речь не об этом, а о том, каким образом те, кто сейчас рулит, а точнее пытается рулить Украиной, защищают свою власть с помощью законов.

Пожалуй, самым первым таким «защитительным актом» стало прощение законодателями воров, грабителей, разбойников, вымогателей, бандитов и убийц. В целом прощение касается всех, кто совершил более семи десятков уголовных преступлений, львиную долю которых составляют тяжкие и особо тяжкие. Если ты революционер, то «Убей мента!», а заодно получи поощрение. За синяки и ссадины, то есть легкие телесные повреждения – 200 тысяч гривен, за телесные повреждения средней тяжести – полмиллиона, тяжкие, к примеру, любой перелом – 700 тысяч. Жизнь протестующих тоже имеет цену. Законодатели сочли, что она стоит миллион гривен. Жизнь милиционеров и военных стоит гораздо дешевле. За их смерть полагается компенсация лишь в размере десятилетнего денежного содержания. Чтобы дотянуть до миллиона, при жизни они должны были получать примерно тысячу долларов месяц. Много вы знаете «простых индейцев» в погонах, которые бы столько получали? Лично я ни одного.

А не менее скандальная отмена закона, в котором идет речь о региональных языках? А ведь это не только русского языка касается. Ну, заветировал его Турчинов и что? Чего это вето стоит? И после этого все искренне удивляются, что Крым бунтовать начал, а Юго-Восток возмущается? Осадочек-то остался.

Следующий шаг – освобождение от занимаемых должностей Захарченко и Рыбака, избрание спикером Верховной Рады Турчинова, премьером - Яценюка и другие освобождения и назначения, прежде всего, по принципу «преданности революции». Признание Януковича отсутствующим, а потому утратившим свои полномочия, назначение Турчинова и. о.

Януковича, то бишь Президента Украины, а для комплекта еще и Верховным главнокомандующим. В общем, много еще чего случилось буквально за считанные дни. Три украинца – два гетмана. Нет, не то. Два юриста – три мнения. Это к тому, что далеко не все и везде сочли, что такая законодательная эквилибристика является законной. Вон, Путин открытым текстом говорит, что Янукович до сих пор легитимный президент, а остальные так, погулять вышли. Но вот что интересно, фрау Меркель вроде бы считает иначе, а вот вне всяких сомнений авторитетный немецкий Der Spiegel пишет, что мол, таки да, прав Путин – Янукович таки легитимный. В общем, вопросов с точки зрения права здесь вагон и маленькая тележка. Тут на двух юристов даже не три, а четыре мнения придется.

Но сейчас не об этом. Сравните две цитаты и догадайтесь, кто и когда это говорил.

«Тех, кто останется там и в захваченных зданиях, мы будем считать экстремистскими группировками. В случае возникновения опасности и перехода радикалов к активным действиям будем вынуждены применить силу».

«В рамках закона милиция будет применять меры физического воздействия, задерживать правонарушителей и доставлять их в территориальные органы, где с ними будут проводиться следственные действия, устанавливаться степень их вины, и они будут привлекаться к уголовной ответственности».

Первая цитата – слова опального ныне Виталия Захарченко, сказанные ним 4 декабря минувшего года. Вторая – слова начальника Донецкого ГУ УМВД Украины в Донецкой области Максима Киридясова, сказанные всего несколько дней назад после захвата уже не майдановцами, а антимайдановцами облгосадминистрации. Есть ли в них принципиальная разница? Никакой.

И старая, и новая власть защищается от недовольных ею совершенно одинаково. Новая власть резко осуждает сепаратизм и грозит сепаратистам всеми возможными карами, ссылаясь на законодательство. Старая власть грозила им точно так же, ссылаясь на то же самое законодательство. Вон, к примеру, в отношении Юрия Луценко уголовное производство начала именно за это. Зато новая власть персонально в законе о третьей майданной амнистии его за это простила и от ответственности освободила, но одновременно целую пачку дел в отношении своих противников абсолютно за то же самое уже наштамповала. Во времена майданного стояния власть называла все это массовыми беспорядками и очень огорчалась по поводу захвата зданий. Оппозиция говорила, что все это – революционный порыв, и всех, став властью, от ответственности освободила. Теперь оппозиция, встав у руля, говорит абсолютно то же самое по поводу тех, кто протестует против нее, и грозит теми же карами в соответствии с абсолютно тем же законодательством. Впрочем, не совсем тем же. Вызвавшие столько возмущений совсем недавно законы о дубинах, оружии, масках-касках и прочих усилениях ответственности за участие в протестах парламентарии отменили. А не погорячились ли? Ведь их вполне можно было бы применить к тем, кто протестует ныне.

Вот тут-то мы и подходим к самому главному. Слова о двойных стандартах, вынесенные в заголовок, не верны в корне. То есть абсолютно. Никакие они не двойные. У украинского нового порядка стандарты точно такие же, как и у старого. Просто то, что можно своим, нельзя чужим. И наоборот. Своя стая и чужая. И законы на самом деле здесь совсем ни при чем...

<http://www.from-ua.com/politics/cf702d82ff847.html>

16 березня - битва за Донецьк. Чому Ахметов робить ЦЕ? *Економічна правда*

Взгляды всего мира прикованы к Крыму, где 16 марта россияне проводят референдум. Но лучше бы эти взгляды обратились на другой уголок Украины – Донецк.

Кратце изложим, что происходит в восточной столице, со слов местных жителей.

Всю субботу 15 марта было практически невозможно дозвониться до абонентов мобильной связи. Она блокируется. Ведется полномасштабная радиовойна.

В центр города сходились толпы людей, которые задавали прохожим один и тот же вопрос: "Где тут площадь Ленина?" Это означает, что они иногородние. Но они знают, что нужно идти в самый центр.

Многие из этих людей выглядят специфически. Дончане в испуге вжимаются в стены. Город наводнен лицами уголовной и бандитской внешности. По Донецку ходят разговоры о том, что в воскресенье 16 марта порядка 50 тысяч провокаторов будут устраивать массовые беспорядки, обязательно с человеческими жертвами.

Глубинный замысел этой операции – стереть как понятие "Небесную сотню". То есть, покалечить и убить столько людей, чтобы потом через подконтрольные СМИ уничтожить светлый имидж Евромайдана. По всему городу уже проведены приготовления и "приготовления". Силы СБУ и МВД стянуты на охрану важнейших административных зданий, и приведены в боевую готовность. Но одновременно на заборах и столбах в Донецке расклеены листовки с надписью "Долой киевскую хунту!"

В донецких газетах даже написано, что "бандеровцы" убили главного раввина Киева. Хотя он жив и здоров, и даже на днях дал интервью "Украинской правде". Распространением такой лжи наносится удар по спокойствию еврейской общины Донбасса.

Приготовления к захвату Донецка сделаны. Равно как и других городов Востока и Юга.

Чего добивается Ахметов?

В этой связи важнейшим вопросом является личная позиция такого человека, как Ринат Ахметов. Потому что именно от нее зависит ответ на вопрос, под кого расшатывается ситуация в Донецке. Явно это делается не в интересах Украины, а либо "под Путина" или "под Ахметова".

Если "под Путина", то уже в скором времени после кровавых погромов (устроенных не без позволения или даже участия Ахметова) в Донбасс войдут российские войска. И по аналогии с Крымом, они принесут на штыках "справедливость" и "мир".

Если "под Ахметова", то акценты несколько смещаются. Уже не первую неделю по Верховной Раде ходят слухи о том, что богатейший человек Украины нацелился на федерализацию Украины. То есть, на отделение крупнейших регионов – Донбасса, Харькова – в некие удельные княжества с обширными полномочиями. Вот некоторые из многочисленных вариантов "распила" нашей страны.

Даже в мирно-сонном Николаеве на 16 марта намечена демонстрация в центре города. На повестке дня стоит единственный вопрос – "федерализация Украины". Это ли не часть согласованного спектакля, который разыгрывается по всем территориям Украины, которые населены русскоязычным населением?

Абсолютно точно, так оно и есть. Более того, многих представителей "элиты" устроила бы даже не федерация, а конфедерация – по образцу Швейцарии. Там кантоны имеют исключительную самостоятельность, а роль центральной власти – сугубо номинальная. Дескать, украинцы тоже такие же разные, как немцы, французы и итальянцы.

На примере Донецка, происходит попытка разрушить Украину как государства. Главное в этой ситуации понять, кто заинтересован в таких раскладах. Взгляд невольно падает на богатейшего человека Украины, вместе с его бизнес-партнером – до недавних пор держателем российского паспорта Вадимом Новинским.

Напомним, что Виктор Янукович и Ринат Ахметов – это одна и та же группа с криминальным прошлым. Они и есть "Семья". Только Янукович сбежал из Украины в Россию, а Ахметов остался в бастионах Донецка.

Арест Дмитрия Фирташа продемонстрировал, что Ахметова тоже очень легко взять в оборот. Даже если он получил личные гарантии безопасности от Путина.

Может, поэтому Ахметов предпочитает оставаться в тени? Может, именно поэтому он выдвинул на роль губернатора якобы авторитетного и влиятельного Сергея Таруту? Может, поэтому Тарута якобы не справится с волнениями в Донецке, и как бы само собой придется организовать референдум в Донбассе.

"Я всегда за мир, но люди позвали российские войска", - так скажет после референдума Ахметов. Или так: "Я всегда за мир, но федерализация произошла, потому что так захотело население". И то, и другое будет прямой и наглой ложью. Ахметов просто не хочет останавливать дестабилизацию Востока Украины. Он в ней заинтересован.

Игорь Коломойский в крайне сжатые сроки погасил любые намеки на провокации в Днепропетровске. Хотя влияние Коломойского на Днепропетровск в тысячу раз слабее, чем влияние Ахметова на Донецк. В Донецке комар не пискнет, если этого не хочет Темный Лорд.

Если бы Ахметов только захотел, то за день все "провокаторы", "манифестанты" и "сторонники федерализации" заткнулись бы мгновенно. И не имело бы значения, сколько Путиных за ними стоит.

Именно исключительное влияние Ахметова в Донбассе объясняет, почему центральная украинская власть не может навести порядок в регионе. Более того, Ахметов оказывает поддержку властям Харькова (вспомните выступление в поддержку Гепы), где на наших глазах происходит примерно то же самое, что в Донецке.

Правительство буквально ничего не может сделать. Все силовики Донецка контролируются Ахметовым, и этим все сказано. Какие там "бандеровцы" в Донецке? О чем вы говорите?

Нельзя исключать, что именно Ахметов помогает собрать 50 тысяч человек. Что именно Ахметов позволит погибнуть невинным людям. Что именно он согласен ценой сотен жизней получить личные выгоды. Точно так же, как в 1990-х он создал на крови свою бизнес-империю.

А как именно он получит выгоду – уже не так важно. То ли от перевода Донбасса под контроль России, то ли от создания собственного удельного княжества. А может, даже от "добазара" с новым правительством Украины.

С точки зрения Украины, все эти варианты одинаково непригодны. Они подразумевают, что окончательно теряется контроль государства над Востоком Украины.

Если остановить этот процесс власть не в силах, то она чудесно может огласить на весь мир имя того "героя", руками которого разрушается Украина. Того человека, который не хочет, чтобы Украина жила без "Семьи", без лжи, бандитов и тотального засилья Ахметовых.

А значит, если Рината Леонидовича в один прекрасный день снимут с самолета где-нибудь в Лондоне (скажем, по запросу ФБР США), мы не удивимся. Ибо слава вполне заслуженно достигнет героя.

<http://www.epravda.com.ua/columns/2014/03/16/428024/>

Олесь Доній: "Росія почала готуватися до війни ще у листопаді"

LB.ua

Подейкують, що Олесь Доній скурвився: спочатку от проголосував за «азарівський» бюджет, а потім опинився у одній депутатській групі з багатьма одіозними постатями. Але треба розуміти: депутати-«свободівці» не стануть лупцювати негідника. І якщо Доній потрапив під їхню роздачу, це свідчить, що у нього з совістю все гаразд.

Він залишається таким же інтелігентним націонал-демократом, яким його всі, власне, і пам'ятають. Непретензійний костюм, простеньке пальто, хіба що туфлі... Утім, а що туфлі – я не впевнений, що вони вартують більше тисячі гривень (і це я ще свідомо завищую верхню межу).

Худорлявий Доній зараз нагадує відомого мультперсонажа хом'яка: у своїх щоках він несе безліч компрометуючої інформації з приводу союзників по коаліції, але – «мовчить хом'як». Мовчить з міркувань революційної доцільності. Чи то б пак – недоцільності. Утім, зараз усе сплелось.

Він на свій розсуд, страх і ризик відвідав захоплений росіянами Крим. І побачив там вельми неприємну картину. Каже: «Я не відчув там української влади». І додає: «Кримчани кажуть, що офіційний Київ зрадив їх. Я не мав, що їм заперечити».

Ми говорили про анексію Криму і повну бездіяльність центральної влади щодо півострову. А ще - про створення коаліції, розподіл портфелів, виклики для нових, навіть совісливих міністрів.

Метафорично, експансія Путіна в Україну почалася не з появи “зелених человечков” в Криму, а з дій депутатів від “Свободи”, які “мочили в сортире” нардепа Донія. А потім, подібно до кремлівської пропаганди, нахабно брехали, стверджуючи, що це начебто за підтримку голосування за бюджет-2014. А насправді ж...

Почнемо з Путіна. Його експансія також почалася не з “зелених чоловічків”. Я був в Криму, спілкувався з одним із наших генералів. За його словами, ще в листопаді для Чорноморського флоту втричі було збільшено обсяг пального. А ми ж знаємо, що у разі підготовки до війни готуються тили. І тоді ж, у листопаді, на Північний Кавказ нібито було перекинуто чотири бригади.

Що стосується “Свободи”. Вони зараз начебто є нашими союзниками по коаліції, були союзниками по Майдану, але їхня поведінка у конкретних ситуаціях дуже дивна. Останній конфлікт з ними почався з того, що 20-го лютого я став єдиним у Верховній Раді, хто виступив з вимогою прийняття акту про відставку Януковича. Мене засвітали і спробували зняти з трибуни не регіонали, а саме “свободівці”. Вже увечері на своїх ресурсах вони відверто писали, той же прес-секретар, що це провокація. Розумієте, 20-го числа, після десятків смертей, відставка Януковича — це, виявляється, провокація.

Напередодні, увечері 19-го, Олег Тягнибок зізнався, що саме він на зустрічі з керівництвом країни пропонував не проводити 20-го числа сесію. І Рибак погодився. Це відео існує. Його писав за сценою Майдану Мустафа Найєм. Я був присутній при цьому.

Чому вони так себе поводити? Так, існували домовленості, і не тільки у них, а у всієї “трійці”, яка домовилась з Януковичем щодо компромісного варіанту: спільний уряд, а перевибори — пізніше. Ми можемо лише здогадуватись, які ще були сюжетні лінії цих домовленостей — губернаторські посади, тощо. А по факту вони протягом двох днів були категорично проти відставки Януковича. Категорично!

І коли я про це написав, то на мене почався фізичний тиск.

Сильно били?

Не дуже. Та і ця бійка була обопільна. Просто свободівців було двоє, а я - один, тому і пропустив кілька ударів ззаду по голові... Коли три роки тому після підписання “Харківських угод” мене тримали 5 депутатів-регіоналів, а шостий наносив удари згори, було важче. Тоді я два місяці провалявся в лікарні зі струсом мозку. До речі, нагадаю, що тоді інтереси України боронили менше 10 чоловік...

Дивно, що тепер місце “регіоналів” посіли депутати від “Свободи”. При цьому рядові члени “Свободи” - абсолютно ідейні люди. Вони разом з іншими майданівцями не боялися брати участь у «найгарячіших точках» Майдану. А от поведінка керівництва для мене незрозуміла. Але проблема — інших союзників нема. Спробуй їх відокремити — і у нас не буде 226 голосів у Верховній Раді, і взагалі почнеться хаос. Тому нам доводиться йти навіть на особисті компроміси задля інтересів держави. І будь-яка влада після Януковича априорі краща, ніж влада вбивці і садиста. Але інший факт — це не те очищення влади, якого прагнуло суспільство.

З приводу компромісів. Якщо перебування вашого прізвища поруч з такими прізвищами, як Зубик, певною мірою Єремєєв, не є ознакою поглинення Донія олігархіатом, то що це тоді?

Це був достатньо важкий, непростий компроміс. З іншого боку, незрозуміло було, як клепати більшість? Так, до кожного члена групи “Суверенна європейська Україна” персонально можна висувати претензії. Але без цих 36-ти людей парламентська коаліція у 250 представників ніяк не складається.

Як ця група формувалася?

З позафракційними депутатами ми вже співпрацювали давно (в першу чергу - по культурних проектах). Кістяк розширеної групи було сформовано 20-го числа, коли депутати

все ж таки почали сходитися до Ради з 9-ї ранку. Додатково ми почали обдзвонювати одне одного. Потім, нагадаю, Майдан засвістив лідерів опозиції, коли вони заявили про компроміс з Януковичем. І вони так само були змушені піти на вимогу зібрати Раду. І тоді, окрім частини позафракційних, яких не вистачало на створення групи, зібралось ще 12 “регіоналів”, які вийшли з фракції саме 20-го числа.

Я не маю ілюзій. І я усвідомлюю, що певний шлейф з незручних питань буде тягнутися за групою достатньо довго. Але кращого інструментарію для постановки важливих питань - немає. У ці дні я мав можливість озвучити питання щодо Криму; раніше, будучи позафракційним, я взагалі не мав права на виступи.

Так, по багатьох питаннях з ідеологічним підтекстом групу доводиться переконувати стати на свій бік. Повірте, це непросте завдання. Але плюсів я бачу більше.

Коаліція вже трохи пробуксовує. Коли вона загрузне?

Поки що буксують органи виконавчої влади, яким не вдається забезпечити виконавчу дисципліну. Завдання депутатів — бути засобом тиску на виконавчу владу, яку вони сформували. І хоча наша група свідомо не брала участі у розподілі портфелів (і це справедливо – ще має відбутися очищення тих людей, які сформували групу), але, будучи однією зі складових коаліції, ми повинні доносити інформацію до людей і тиснути на владу. Зокрема, по Криму...

Чому вашу позицію щодо півострову так відверто не чують?

От це питання... І коли кримчани мені казали: “Київ нас зрадив”, - мені не було що їм відповісти. З тих 17-ти пунктів, які я пропонував втілити, жодний не стосувався якихось військових дій — у нас немає можливості змагатися з Росією. Я оцінив рівень обороноздатності нашої армії в Криму — він мінімальний. Коли я бачив генералів і полковників, які у свої частинах побудували барикади зі столів, а охороняють ці барикади з ніжками від стільців і баночками з чорнилами... Для пейнтболу це згодиться, але не для армії. А от щодо морально-психологічного духу цих людей, то можу лише схилити перед ними голову. Бо вони зберігають вірність присязі у відверто ворожій обстановці.

Але були речі, які варто було зробити в інформаційній політиці. Як варто було посилити і владну вертикаль. Але не було проведено жодної наради з головами сільських, селищних рад. І коли голова міської ради, який три дні поспіль міняє російський прапор на український на будівлі мерії, каже, що за 10 днів йому НИХТО не подзвонив з Києва... Їх можна було зібрати у Херсоні — щонайменше, представників з північних, степових районів. Там повно поселень, складених з етнічних українців або кримських татар. Я нагадаю, що путч Мешкова провалився ще й з тієї причини, що чотири північні райони відмовились виконувати його накази.

А зараз нічого не робиться. Про що говорити, якщо у заступника начальника військової частини у Бельбеку у кабінеті висить портрет Януковича, а сам він збирався йти на референдум. Виявляється, у нього по лінії міністерства не було чіткої заборони. Це ненормально.

Інша історія: військовий комісар Криму через захоплення будівлі росіянами був змушений знищити печатки, а 157 підлеглих 10-го числа повинні отримати зарплату. Я при ньому ж набрав віце-прем'єра Ярему, і він, за що йому велика подяка, одразу поставив це завдання перед міністром оборони. Але все це означає, що Тенюх не мав щоденного прямого зв'язку зі своїм підрозділом у Криму. Це ненормально, що “зальотний” депутат, який опинився у Криму чисто випадково виключно за власною ініціативою, допомагає вирішувати подібні проблеми.

Все це - різнобій і відсутність координації. Тому я і пропонував створити штаб подолання кризи при РНБО чи при Уряді (чи краще – взагалі як окрему структуру).

В Криму безліч агітаційної продукції “за” референдум, а ми за 10 днів не спромоглися створити щось на противагу. В підсумку об'єднання “Остання барикада” створило інформаційний центр протидії сепаратизму «Настоящий Крым» (до речі російською мовою). Наша депутатська група підтримала це фінансово, і ми за два дні зробили газету накладом 150 тис. примірників і роздали по Криму.

Якщо я це спроможний організувати, то чому цього не здатні зробити Уряд і РНБО? Я цього не розумію.

Я ще у вівторок говорив, що треба повністю закривати кордони з Росією для чоловічого населення віком від 18-ти до 55-ти років. І після усіх заспокоєнь, що кордони на замку, ми отримали зіткнення у Донецьку. Я не вірю, що наші керівники такі дурні, не вірю! Тоді чому вони нічого не роблять? Це що - відвертий саботаж і зрада кримчан? А після подій у Донецьку я бачу, що і на Сході аналогічна ситуація. Один з керівників наших силових структур за тиждень до побиття євромайданівців у Харкові у відповідь на моє звернення запевняв: ситуація під контролем. Ну, невже тижня було не достатньо, аби звезти у місто надійні частини, щоб вони не тримали такий дивний нейтралітет, як у Харкові, а згодом у Донецьку?!

Потрібно усвідомити: в Криму - відверта російська окупація. І Путін на Криму не зупиниться. Російська імперія продовжуватиме дестабілізувати ситуацію на Сході і Півдні. Значить, нас можуть чекати нові вбивства та каліцтва. Тому нам слід ставати сильнішими. Слід вчитися працювати мобільно, швидко і системно.

Президентські вибори пробували перенести і навіть посунути аж на грудень, але в підсумку “Батьківщина” заявила, що вибори таки відбудуться 25-го травня.

Так, кулуарами ходила інформація, що “Батьківщина” дійсно не зацікавлена у виборах у травні. А через те, що багато майданівців це не сприйняли, постанову реєстрував “регіонал”, а не хтось з коаліції. Але Захід, дізнавшись про ці ігри, натиснув. Було сказано, що у такому разі не буде надано фіндопомоги. І питання само собою вирішилося. Але зверніть увагу: досі ніхто не висунувся кандидатом у президенти. А зараз вже нова ідея — аби влаштувати парламентські вибори восени-взимку.

Ви взагалі вірите, що ця Рада здатна проголосувати за власне переобрання?

Це було би корисно, тому що нинішній депутатський склад вже не відповідає настроям суспільства. З іншого боку, суспільство і саме повинне дорослішати. Повинно бути “замовлення” не тільки на “негатив” чи голосування серцем, але і на голосування розумом. У нас же превалюють “лідерські проекти”, а списки ніхто не вивчає. Це проблема не тільки партій, але і суспільства. Інша проблема: а чи справді є така партія, за яку хотілося б проголосувати?.. Зараз шириться інформація щодо продажу посад певними людьми чи партійними силами. Правда це чи брехня, але ми маємо доволі дивні призначення.

Щодо призначень: прихід Швайки в Мінагропрод і Мохника в Мінприроди — хіба це не приклад кричущої профнепридатності нових очільників?

Не хотілося б обговорювати персоналії, але за деяких людей в Уряді мені приємно: за Павла Шеремета, якого я знаю як фахового економіста-теоретика, за Павла Петренка, якого я неодноразово бачив в судах у справах активістів, за Євгена Ніщука...

Пересічного актора, який став міністром культури?

Це порядний хлопець. Так, йому треба підсилити виконавчу вертикаль, але це людина ідеї. Бо важливо, аби до міністерств не поверталася корупційна складова. Приємно і за Сергія Квіта. І це той приклад, коли людина може сама вибирати собі заступників. Бо в інших міністерствах панує квотний принцип. Коли я дізнався, що він взяв собі у заступники Павла Полянського - фахівця, ідейного борця, то зрозумів, що Квіт спроможний опиратися партійному тиску згори і самостійно формувати свою команду.

Ми можемо тішитися з міністрів, але важливо, чи зможуть вони сформувати власну команду. Бо є певний тиск: мовляв, ми ж тебе призначили; і в цей час міністерства насичують бозна-ким.

20-го лютого, коли Рада так важко збиралася, а потім все ж таки проголосувала за скасування антитерористичної операції, ви відчували в депутатах якесь очищення, зміни?

Я гадаю, це був великий крок, на який зважилась невеличка група “регіоналів”, 12 чоловік. Я бачив, як Чудновський приїжджав (хоча він – позафракційний, і раніше голосував опозиційно), як приїжджали тоді ще члени ПР Благодир, Бадаєв, які на той момент виявились готовими піти проти влади. Можна лише уявити, що коїлося у їхніх головах, які “за” і “проти”

вони для себе висували. А це ще був ранок — це ще стріляли. І для них це був вибір, це безперечно. Як і для схильних до компромісу депутатів-позафракційників. У них теж була своя важка історія. Деякі з них ще раніше, зустрічаючись з Януковичем особисто у підвалі Ради, знайшли в собі сили не підтримати закон Мірошниченка. І коли більшість “регіоналів” зламалася, ці п'ятеро проявили твердість духу і зуміли сказати “ні”. Зараз вони в нашій групі.

Назвете прізвища? Зробимо з них героїв.

Щодо героїв і того, як багато ми не знаємо. Пам'ятаєте, як “Правому сектору” підкинули вибухівку і одному хлопцю відірвало руки, а інший лишився без очей? Їх відвезли у різні лікарні. Леся Оробець поїхала в «дорослу» лікарню, а я - в «дитячу» (зранку ще долучився третій депутат - Олександр Бригинець). І посеред ночі двома реанімобілями нам допомогли дві людини — Ольга Боголомець, яку на сцену Майдану намагалися не пропускати, і Андрій Садовий (міський голова Львова). І ми вивезли хлопців до Львова. Так от і Садовий, і Богомолець про це ніде не «трублять». Оля Богомолець, до речі, так само віддано себе поводи́ла і в Будинку офіцерів, де керувала наданням медичної допомоги.

Вас не здивувало, наскільки швидко 21-го числа почали зніматися міліцейські кордони в урядовому кварталі? Так, було рішення Ради, але ж...

Там щось зламалося... Вони почали відверто стріляти — а Майдан все одно не розходиться. І “там” відбулися такі ж розколи, як і в депутатському середовищі. І те, що в Раді зібралася нова більшість, це не найважливіший фактор, але вагомий.

Ви не думали, що доведення Януковича до втечі — це і був той чинник, який дозволяв Росії запуснути механізм анексії Криму?

Цей варіант можна розглянути. Бо коли на Майдані відбувалось замирення, саме силовики своїми безглуздими діями провокували радикалізацію. Знову ж таки — Росія задалегідь готувалася до військової ескалації.

Для мене найбільший психологічний удар стався 18-го лютого, коли я потрапив до Будинку офіцерів. І навіть не через велику кількість загиблих, поранених навколо — я бачив очі живих. Бачив їхній страх. Вони скидували з себе камуфляж, “броніки” - і я їх групами виводив звідти, бо ми були в оточенні. Спочатку – пішки, через беркутівців і гопників. Потім, нарешті, вдалося видзвонити кілька водіїв, і ми почали людей вивозити. Найбільше «ходок» - чотири - зробила письменниця Ірена Карпа. Вона сама маленька, машинка маленька, але дівчина - безбашена, смілива, проїзжала всі пости. Решта машин робили по одній «ходці» або взагалі не могли до нас прорватися.— Олесь Доній

Так, у росіян міг бути план прискорення революційних подій, але я не певен, що він передбачав втечу Януковича. Він міг передбачати повну зачистку Майдану. Бо Янукович для Росії комфортний, більш проросійського президента в цій країні ніколи не було і вже не буде. А абсолютна конфронтація була потрібна для того, аби зробити з Януковича ізгоя на Заході і не залишити йому іншого варіанту, аніж повну орієнтацію на Росію.

Вам прості коломийчани не казали: “Олесь, що ж ти зрадив, проголосував за бюджет?”

Не буду приховувати, що дуже неоднозначно сприйняли, особливо, на початку. І підходили не в Коломиї, а тут — у Києві. Не забувайте, що Коломия на Майдані має одне з найбільших представництв. Хтось сприйняв, а когось одразу переконати не вдалося. (До речі, мені приємно, що всі три місяці Майдану «коломийськими наметами» керувала моя команда: Геннадій Романюк, Ольга Баранецька та Володимир Пак, а пройшло через наші намети кілька тисяч чоловік з Коломиї та Городенківщини).

А тоді я одразу подзвонив головам Рад і адміністрацій у своєму окрузі і сказав: при кожному з проєктів, які з'являться завдяки цим субвенціям, має бути створена наглядова рада, куди в обов'язковому порядку залучали б моїх політичних опонентів, моїх критиків; щоби жоден підряд не пішов кудись там “вліво” і не був завищений. І цю методику, абсолютно нормальну, варто було б поширити по інших областях. Бо відсутність контролю спонукає до корупції. Бо коли пішла інформація про моє голосування за бюджет, пересічні люди вирішили, що це робилося для власної кишені.

Утім, в переважній кількості випадків більшість політиків і чиновників так і чинять, тому нелегко повірити, що є депутати, які готові вибивати кошти для людей, не маючи з того персональної вигоди.

Вам на округ 30 млн грн. виділили, так?

Так. І я на цьому більше втрачу голосів, ніж отримаю. Але то був правильний крок. Якщо є можливість конкретно допомогти регіону — нею треба користатися.

У вас зараз, на тлі певного зачарування тим, що Арсеній Яценюк розмовляє з європейськими, американськими політиками в буквальному сенсі однією мовою, не виникає відчуття, що ось так і має виглядати ідеальний прем'єр-міністр?

Критикувати зараз прем'єра огульно не хотілося б. По ситуації у Криму вся влада — Уряд, РНБО, керівництво Верховної Ради — діяла непрофесійно і фактично саботувала можливість втримання Криму в українському просторі. Відповідальність у кожного різна, але влада — це не лише зустрiчі з послами. А ця складова поки-що переважає.

Чи може бути Арсеній Яценюк нормальним прем'єром? Може. Але за умови, що його команда буде побудована так, щоби міністр оборони справді відповідав за оборону, а міністр внутрішніх справ гарантував людям безпеку; за умови, що не буде закидів щодо продажу посад. Бо зовнішні ознаки можуть певний час тримати населення в тонусі, навіть рейтинг формувати, але якщо за цим не прийде економічне зростання, якщо люди не відчуватимуть себе у безпеці — посилиться еміграція.

Хочете правити, хочете посад — будь-ласка. Але робіть щось. Зараз усі, хто боролися за владу, її отримали. Тепер у кожного із звичайних громадян виникає питання — а що отримав я?

http://lb.ua/news/2014/03/15/259496_oles_doniy_rosiya_pochala.html

Блоги

Олександр Бригинець «Ви не відчуваєте себе захищеними і тому винна нова влада?»

корреспондент.net

А при Януковичі ви були захищені? А на Майдані ви були в безпеці? Де ви бачили захищеність при диктатурі, під час революції та на війні?

Путлер хотів переможної міні-війни а-ля Абхазія, щоб врятувати свій статус на тлі економічної ями, але ми вже зламали цей план.

Війна не буде короткою, вона не буде переможною для Путіна, вона лише посилить економічну кризу в РФ. Він пішов вабанк і програв. Зрозумійте ж, він ВЖЕ програв.... Ця війна мала для нього сенс лише за умови швидкої героїчної перемоги.

Він вибрав найважчий для України час - час перезавантаження влади, коли країна ще не встигла відійти після реанімації. Але і тепер він цього не зміг.

Світ на вухах, наркоз після реанімаційний - минув. Ми слабкі, але не настільки, щоб він вцілів... Пам'ятаєте казочку про солом'яного бичка? Він заліз туди, звідки переможно не вийти... Якщо Путін піде далі - його порвемо ми і світ, якщо не піде - його порвуть свої. Невже ви не бачите, що це точне повторення вибору Януковича?

Вибір - поразка чи поразка. Тепер Путіну жопа, хоч і нема такого слова в українській мові...

В Україні головна небезпека не Путін, якого здолаємо разом з усім світом, а «свої», які ніяк не можуть зрозуміти, що настав час консолідації суспільства. Треба дати новій владі, якщо не традиційні 100 днів, то бодай 50, щоб показати себе. Та ще «п'ята колона» - у вигляді зашитих в міліцію та армію, в різноманітні місцеві структури персонажів, підпорядкованих РФ прямо і через посередників. Здолаємо цих, зовнішніх - і тітушек, і кузнечиків, і військових - точно здолаємо.

Ви не відчуваєте себе захищеними і тому винна нова влада? А при Януковичі ви були захищені? А на Майдані ви були в безпеці? Де ви бачили захищеність при диктатурі, під час революції та на війні? Ніде! То до чого ваші претензії? Диктатура повалена, революція майже закінчена... Залишилось виграти війну і все буде, як ми всі хотіли. Але ж дайте виграти війну!

Спокій і витримка - це головне, чого потребує країна. Той хто істерить - свідомий чи несвідомий ворог України.

У суспільстві потрібен компроміс і консенсус у боротьбі з зовнішнім ворогом. Ви хочете, щоб призначали виключно ідеальних чиновників, суддів, прокурорів, міліціонерів, штабівців? А де їх взяти в нашому прогнилому суспільстві?

А ви не задумувалися над тим, що робити з тими, хто був з Януковичем і тепер проти нього? Ви не думали, що за ними команди і люди, які можуть працювати або на цілісність країни, або проти неї. Вам головне люстрація, яку роблять ті, кого й самого варто люструвати. А мені головне здолати РФ. І тут я готовий працювати з усіма... З усіма, навіть з тими у кого рильце в пушку, бо воно у всіх у пушку...

Усі по-своєму винні, що така ситуація в країні. УСІ! Хтось промовчав, хтось не виступив проти, хтось піддакував, хтось брав хабарі, хтось давав, хтось побіг у ПР, щоб просто не звільнили, хтось голосував за гречку, а хтось робив те саме у загальнодержавних масштабах... Не дуріть себе, що ви особисто не винні! Якби ви були невинні, якби ви реально боролись з режимом, то сиділи б за ґратами у Януковича чи ваше тіло знайшли десь в лісі... Винні УСІ, але міра вини різна. Тож і виправляти ситуацію і виправлятися особисто маємо разом! У мене на Оболоні КОЖЕН ТРЕТІЙ проголосував за ті чи інші хабарі. І це в порівняно чесному і просунутому Києві.

Давайте кожен почне з себе і допоможе владі, яку ми так важко відвоювали у диктатора, зробити все, щоб зберегти країну! Давайте не судити передчасно тих, хто звалив на себе відповідальність за країну! Влаштувати безвідповідальні істерики і розказувати, як усе погано - простіше простого. Вам наставлять купу лайків і насиплють меду в коментарях проплачені путінські тролі, але як це допоможе країні?

Виграти війну РАЗОМ! Провести вибори і на них почистити, виходячи з нових реалій, ВР і місцеві влади... На це треба кілька місяців... Терпіли довше... Але якщо знов люди побіжать за гречкою і оберуть «не тих»...

Політики - це виставлені на показ хвороби суспільства. Хронічні хвороби не лікують в момент загострення... Лікарі, я помиляюсь? Все буде добре, тільки треба час і наші спільні зусилля!

P.S. Це відповідь численним істеричним коментаторам у соцмережах.

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/14k/a134971>

Інна Богословська: «Начало второй Украины. Самоуничтожение Путина и России?»

pravda.com.ua

Сегодня, когда самые политически нейтральные и отрешенные от общественной жизни граждане Украины осознанно готовятся идти на войну за Свою Украину, кремлевские стратеги и технологи продолжают по пунктам выполнять большой план по обострению обстановки в Украине. Они боятся даже сами себе признаться, что имеют дело уже с другим противником – с Второй Украиной. И отработывают план, который был рассчитан, исходя совсем из другой реальности. Украинское Общество демонстрирует волю к защите от агрессора. И к Победе!

Если Путин продолжит наращивать силовое давление, конфликт может мгновенно перейти в горячую фазу. Независимо от хода военных действий российских войск в Украине, закончатся они полной катастрофой для России.

Во-первых, после войны с братским славянским, преимущественно православным народом, России придется забыть о многовековой идеологической опоре страны –

православной и панславянской идеях. Идея Русского мира превратится в идею Русской войны. Россия в одночасье превратится в огромную территориально страну "ни о чем".

Крым не встречал российских "освободителей" цветами и массовым ликованием. В континентальной части Украины прием будет еще хуже. Несравненно хуже. Там будет настоящая война, будет ненависть и отвращение к людям, пытающимся силой отобрать у граждан Украины достойное будущее. Оттуда неизбежно придет в Россию ПРАВДА об истинном облике режима Путина и развязанной им братоубийственной войне.

Во-вторых, Россия утратит остатки доверия западных партнеров. Западные партнеры никогда больше не смогут руководствоваться по отношению к Кремлю подходами мирного времени. Россия превратится из непонятной Западу страны во врага и источник постоянной, абсолютно реальной угрозы. Будут включены механизмы агрессивной защиты интересов Запада и конкретных членов НАТО и Евросоюза от опасной и неадекватной Москвы. Проще говоря, буйных помешанных (не говоря о кровавых маньяках) принято изолировать от общества.

Это значит, что меры политической, экономической, технологической и военной изоляции России будут стремительно нарастать. Запад будет противодействовать России по всем возможным линиям во много раз активнее, чем делал до того. Будет активнее размещать военные базы вокруг России, всесторонне вооружать ее соседей.

Таким образом, Россия будет изолирована на западном направлении и, как минимум, законсервирована. Это неминуемо приведет страну к быстрой деградации и будет означать не только дискомфорт для коррумпированной, некомпетентной российской элиты, но и невозможность решения экономических, социальных и военных проблем страны. С очевидной перспективой близкого, мощного социального и политического взрыва в самой России. Равно как и резкого обострения всех существующих внутри страны проблем – социальных, межнациональных, религиозных и т.п.

Голосование в Совете Безопасности ООН четко и однозначно говорит об изоляции России не только на западном направлении. Российскую агрессию осуждает весь мир.

В-третьих, постоянные повышенные меры безопасности потребуют от России огромных дополнительных расходов. Сама обстановка в российском обществе начнет стремительно ухудшаться. В стране установится атмосфера режима Хусейна, откуда дорога ведет только к быстрому и глубокому упадку.

В-четвертых, Китай, чьи военные и технологические возможности растут намного быстрее российских, получит прецедент "защиты" собственных граждан на территории соседних стран. Учитывая количество и широкую географию расселения китайцев на территории России, легко предположить одномоментное появление китайской "самообороны" по всему Востоку России. С последующим вводом китайских войск на территорию России. Защитить страну от Китая обычными вооружениями Россия не сможет даже в самой близкой перспективе.

Механизм аннексии украинской территории будет применен к самой России.

Вполне вероятно, что ситуацией воспользуется Япония для возврата безуспешно оспариваемых у России территорий. Далее в конфликт окажутся вовлеченными все страны, имеющие тлеющие конфликтные ситуации с Россией.

Турция на практике приступит к защите крымскотатарского населения в Крыму. Обострятся отношения между Азербайджаном и Арменией – военным союзником России. Ввиду неравенства военных потенциалов сторон, России придется защищать еще и Армению. Румыния начнет отстаивать интересы Молдовы в Приднестровье и Гагаузии. Грузия может приступить к защите собственной территориальной целостности в Абхазии и Южной Осетии.

Наверняка развернутся активные, как минимум отвлекающие, действия НАТО в Арктике, в Черноморском бассейне, на Тихом океане.

Совершенно очевидно, что тришкиным кафтаном российской армии заткнуть все эти фронты, бреши и проблемы будет невозможно и все многовековые "завоевания" России начнут

сыпаться как осенние листья на хлестком ветру. Начнет рассыпаться и сама Россия, которая даже в нынешнее мирное время неоднородный, рыхлый и отсталый "колосс на глиняных ногах".

Поэтому единственным адекватным стратегическим сценарием для России и Путина мне видится немедленный переход от запугивания соседей и милитаризации сознания граждан, к нормальным реформам, диалогу с соседями и интеграции с западным сообществом.

Выбор другого сюжета и вектора развития ведет Россию к скорой и неминуемой катастрофе.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/bogoslovska/5325aaabbaa4d/>

Телебачення і радіомовлення

Верховная Рада на этой неделе приняла несколько важнейших решений, чтобы сохранить целостность страны

Интер, Подробности недели

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведущий: Чтобы сохранить целостность страны, Верховная Рада на этой неделе приняла сразу несколько важнейших решений. Во-первых, в Украине создали национальную гвардию. Новое формирование, численностью до 60 тысяч человек, будет работать в системе МВД, но, помимо охраны правопорядка, национальная гвардия должна защищать государственные границы, и пресекать террористическую деятельность. Кроме того, депутаты выбрали судей Конституционного суда, и приняли у них присягу. И это не просто кадровый вопрос, который мог бы и подождать. Уже в четверг обновленный конституционный суд признал постановление Верховного Совета Крыма, о проведении референдума - не соответствующим конституции страны. А в субботу Верховная Рада и вовсе приняла постановление о роспуске верховного совета Крыма.

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Майдан под стенами парламента. Так образовал живой коридор. Активисты встречали на этой неделе депутатов. Напоминали об обещанном и не выполненном. Крым - с этого слова начинается каждое пленарное заседание Верховной Рады Украины. На пороге референдума в автономной республике беседующие депутаты в кулуарах большая редкость. Время многочасовых переговоров за пределами сессионного зала - закончилось. Постановление и заявление. Первым делом парламент обратился к странам-гарантам безопасности, за поддержкой, в сохранении территориальной целостности Украины.

Арсений ЯЦЕНЮК, премьер-министр Украины: «Якщо ви не забезпечите ті гарантії, які були підписані у будапештському меморандумі, тоді поясніть будь-ласка, як ви будете переконувати Іран, чи Північну Корею, позбавлятися статусу ядерних держав? Якщо відповідних гарантій світ давати не буде».

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Эффективность подобных дипломатических мер, тут же ставят под сомнение представители большинства.

Геннадий МОСКАЛЬ, народный депутат, ВО «Батьківщина»: «Це є коли треба прикрити якусь бездіяльність, або безпомощність, в якій оказалась сьогодні Україна, то приймається звернення кудись в ООН, до Обама, до європейської спільноти. Ну і що? Що, референдум не відбудеться? Ми проспали все, що тільки можна проспати. І декларуй і цю прогалину, заповнюємо зверненнями, ще якими там деклараціями, і тому подібне».

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Что бы не пропала страна, парламенту сперва нужно было официально заявить в каком положении находится Украина. Об этом говорит в прошлом первый зам-главы Совбеза.

Степан ГАВРЫШ, бывший первый заместитель секретаря СНБОУ: «У нас нет военного положения, нет чрезвычайного положения, но нужно было сформулировать это положение как особое, и наверное, оно позволило бы сегодня, вывести войска из казарм, вооруженные силы, и разместить их вдоль восточных и южных границ как фактор сдерживания»

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: А то, что крымские военные заложники юридически неопределенности, и не имеют права на выстрел, даже в целях самообороны, с трибуны парламента подтвердил так же исполняющий обязанности министр обороны.

Игорь ТЕМНЮХ, и.о. министра обороны Украины: «Відкритої агресії не має, керівництво Російської Федерації не визнає причетність своїх військ в Криму. Будь-які активні дії збройних сил України щодо стабілізації ситуації в Криму, будуть представлені світовому суспільству як застосування сили проти свого власного населення».

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Укрепить оборонную мощь Украины депутаты решают силами национальной гвардии. 60 тысяч, это подразделение создают на базе внутренних войск. И половину из них составят контрактники. Возраст от 25 лет, военное прошлое - приветствуется.

Виталий ЯРЕМА, первый вице-премьер-министр Украины: «Це будуть люди за контрактом, які виявили бажання захищати нашу країну. Основна ідея створення національної гвардії - це як раз підняття національної ідеї, національного духу».

Андрей ПАРУБИЙ, секретарь СНБО Украины: «Ми плануємо протягом 2-3 тижнів до 20 тисяч збільшити кількість національної гвардії України. механізм повідомимо пізніше».

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Создание нацгвардии нардепов объединило, действенный шаг приветствовали и большинство и оппозиция. А вот обращение за военной помощью к третьей стороне, парламент раскололо.

Сергей ТИГИПКО, народный депутат Украины, фракция Партия Регионов: «Є деякі висловлення там, які носять про вокативний характер. Ми вважаємо що такі звернення ми повинні голосувати після того, коли ми побачимо що відбудеться в Криму».

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Референдум в Крыму не легитимен. Парламент задокументировал оценку постановлением, и совпадение ли, но почти одновременно верховный совет Крыма в своих стенах принимает декларацию о независимости полуострова. Сослались на право народа на самоопределение. В этой мотивации находит первую юридическую ошибку бывший глава межджлиса, народный депутат Мустафа Джемилев.

Мустафа ДЖЕМИЛЕВ, народный депутат Украины, фракция «Батьківщина»: «Эта декларация бергамотная. Такого народа как крымчане нет. Есть коренной народ крымско-татарский, и только он имеет право говорить о статусе своей национальной территории»

Степан ГАВРЬШ, бывший первый заместитель секретаря СНБОУ: «Речь идет не о том, что они признают не легитимным последствия референдума, это решение большая часть стран мира. Речь об обращении к крымским гражданам, гражданам Крыма, крымско-татарскому населению. Единственному народу в Крыму бойкотировать референдум. В связи с мнением того, что участие в референдуме, это участие в сепаратистских действиях. Это поддержание сепаратизма».

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Политики парламентского большинства говорили на протяжении всей недели.

Виталий КЛИЧКО, народный депутат Украины, лидер фракции «Удар»: «Так же хочу обратиться и обращался к жителям Крыма. Все то, что сегодня проходит, направлено на одно – раскол страны. И это все спланировано, к большому сожалению, за пределами Украины. У меня подозрение, аппетит приходит во время еды, и задача на много больше. Очень странно, когда при посещении Харькова или Донецка на фоне большого митинга организовывался митинг где кричат Россия».

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Накануне референдума, уже ближе к ночи, к гражданам в Крыму обращается исполняющий обязанности президента. Заявление на официальном сайте главы государства.

Александр ТУРЧИНОВ, т.о. Президента Украины, председатель Верховной Рады Украины: «Этот референдум нарушает конституцию Украины и нарушает конституцию автономной республики Крым. Является фальшивым, от начала и до конца. И его результаты не будут отображать реальных настроений населения автономии. Поэтому единственно

правильным решением со стороны крымчан будет игнорировать эту провокацию Кремля. Я обращаюсь к каждому жителю Крыма с призывом ответственно отнестись к своему будущему, и не размениваться на фальшивые обещания, которые приведут регион к социально-экономической катастрофе»

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Последний шаг тому, о чем депутаты говорили целую неделю. Не без боев, но парламент со второй попытки назначает новых 4 судей с Конституционного суда. Квота Верховной Рады всего 5 мантий. Но в переговорах с партией регионов о необходимых голосах для назначения, большинство получило отказ от меньшинства. И даже отступка в одно вакантное место ситуацию не изменило. Регионалы сослались на нарушение процедуры. Мол предшественников уволили с нарушениями.

Юрий МИРОШНИЧЕНКО, народный депутат Украины, фракция Партия Регионов «Мали розглянути цю справу, встановити провину, і встановивши цю провину вже голосувати за звільнення тих суддів. Ця процедура не була пройдена. Фактично керувалися революційною доцільністю».

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Уже в обновленном составе, КСУ подтвердил, референдум незаконный и отменил постановление верховного совета Крыма о его проведении. Финансирование остановить, а бюллетени ликвидировать. Не легитимность подтвердила и венецианская комиссия. Но в Крыму решение и Верховной Рады, и з международных институтов права, по-прежнему не слышат.

Сергей КУНИЦЫН, представитель президента Украины в Крыму: «Этого не надо бояться, на это надо адекватно отвечать. Пусть не воспринимают театр абсурда, а не важно что они будут делать, понятно что они это воспринимать не будут. Но надо делать последовательные и легитимные правовые шаги. И не отсиживаться и не думать а как отреагируют, а что будет. Люди от беспредела отторгают территорию, а мы с ними в бирюльки играем».

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Решение, которое верховной раде шли всю рабочую неделю, принято. Верховный совет Крыма распустили. Фактически, какими бы не были результаты референдума, подтвердить их по закону некому.

Борис ТАРАСЮК, народный депутат Украины, фракция «Батьківщина»: «Юридичний документ, це не автомат, який можна взяти в руки і стріляти. Подобається це Верховній Раді нинішній Криму, чи не подобається, це рішення воно однозначно буде висіти як дамоклів меч над Верховною Радою автономної республіки Крим. Аж до того часу, поки не буде відновлено повний суверенітет України».

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Принимая решение о роспуске, Верховная Рада оставляла шанс крымским депутатам для исправления ситуации. Обещали отменить свое решение в обмен на отмену референдума. Но совет Крыма отказался, и теперь его ждут досрочные выборы депутатов. Сам план переизбрания советов и как его реализовать, нардепы пока не обсуждали.

Псевдо референдум – відбувся, чекаємо псевдо результатів *Телеканал новин "24"*

Кореспондент: Псевдо референдум – відбувся, тепер чекаємо псевдо результатів. Кримська частина населення, яка визнає самопроголошену владу автономії та відверто демонструє свою прихильність Росії, проголосувала. Явка виборців, кажуть місцеві сепаратисти, рекордна. Кримські татари, нагадаємо, референдум бойкотували. Так само, як і ті кримчани, які виступають за автономію у складі суверенної України. Відтак, экс-глава Меджлісу Мустафа Джемільев певен, що дані про явку учасників псевдо референдуму сфальсифіковані. Так, мовляв, де говорять про більш, як 60% явки – голосувати приходили не більше 30. Тим не менш, у Сімферополі вже святкують. Самопроголошена влада влаштувала для своїх прихильників масштабний концерт.

Близько 93% жителів Криму проголосували за приєднання до Росії

Кореспондент: Близько 93% жителів Криму проголосували за приєднання до Росії. За повернення Конституції Криму 1992 року та збереження у складі України висловилися 7%. Такі результати екзит-полу проведеного Кримським республіканським Інститутом політичних і соціологічних досліджень на замовлення агентства Крим-інформ. Опитування проходило на 200 виборчих дільницях.

Пряма мова про ізоляцію Росії

Арсеній ЯЦЕНЮК, прем'єр-міністр України: «Росія сьогодні залишилась в повній ізоляції. Весь світ демонстративно засуджує Росію за військову агресію без будь-яких причин проти української держави. Також ми звернулись до Організації з безпеки і співробітництва у Європі про те, щоб до України терміново вислати моніторингову місію. Щойно я розмовляв з нашим послом при ОБСЄ. Йому дана чітка вказівка про те, щоби проголосувати за мандат щодо міжнародних спостерігачів від ОБСЄ, щоб такий мандат розповсюджувався на східну, південну Україну, в тому числі Автономна республіка Крим. І сподіваюсь, що зараз на позачерговому засіданні ОБСЄ це рішення буде підтримано».

Канал 1+1 офіційно запрошує в.о. Президента України Олександра Турчинова і Прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка почати діалог з народом України *"Студія "1+1", ТСН-Тиждень*

Алла МАЗУР, ведуча: Ну і на завершення. З огляду на останні події в Криму та на сході України канал 1+1 офіційно запрошує в.о. президента України Олександра Турчинова і прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка почати діалог з народом України і прямому ефірі у найближчі 3 дні. Ми вважаємо це надзвичайно важливою справою, яка має засвідчити не тільки готовність нової влади до відкритого спілкування з громадянами України, а і бажання почути один одного в такій вирішальній і драматичній для держави момент. Нехай на українській землі і далі говорять здоровий глузд а не автомати.

Як пройшов цей день на кримському півострові

Алла МАЗУР, ведуча: Тепер обіцяний репортаж про те, як пройшов цей день на півострові.

Євгенія КВІТКА, кореспондент: Зранку у Сімферополі не велелюдно. Під заливним дощем до виборчих дільниць квапляться переважно пенсіонери.

Кримчанин: "С референдума уже проголосували с радостью".

Кримчанка: "У нас праздник, чтобы вы знали, такой прямо, голубая мечта, как я выражаюсь".

Кримчанин: "Я лично ждал этого дня 61 год".

Євгенія КВІТКА, кореспондент: На більшість дільниць зорганізували підвезення виборців. Ось цей шкільний автобус привіз кілька десятків пенсіонерок. На деяких дільницях журналістам забороняли знімати відео попри отримання акредитації. Про це колеги впродовж дня повідомляли у соцмережах. Але пильна увага до преси і на вулиці за межами дільниці.

Віктор ПЕТРОВ, охоронець: "Предупреждали, что могут быть провокации. Но пока таких не было. От общественной организации Беркут 5 человек. От самообороны двое. От МЧС двое. И милиция стоит".

Євгенія КВІТКА, кореспондент: Ми розпитали тих, хто вирішив голосувати, що вони очікують від нової реальності вже від завтра. Как вы думаете, чем лучше будет Крыму в России?

Кримчанин: "Хороший вопрос. Даже не могу ответить. Просто надоело и все в этой Украине. 25 лет нас и так тормозили. Слава богу хоть пришли люди умные и сделали так".

Євгенія КВІТКА, кореспондент: Утім ось ці кримськотатарські водії маршруток на референдум не збираються. Кажуть – голосування незаконне.

Кримчанин: "Если он незаконный, зачем туда идти? Посмотрите, что в Москве творится. Сколько тысяч вышли против Путина, а он хочет завоевать все это. Зачем он нам здесь нужен".

Євгенія КВІТКА, кореспондент: Наочно проросійську агітацію в Сімферополі ніхто не знімав. Усюди рясніють рекламні щити, на яким кримчанам показують як треба голосувати. У центрі Сімферополя багато дружинників так званої кримської самооборони та козаків. Російська армія поступилася їй місцем і біля ради міністрів та парламенту Автономії і на вулицях. Російські військові зі зброєю нині під усіма українськими військовими частинами, приміщеннями МНС та міліції. Виїзди блокують бронетранспортерами. Інша картина в Бахчисараї, який цілком проігнорував кримський псевдо референдум. Тут живуть переважно кримські татари. Для них сьогодні звичайний день. Люди торгують і купляють на базарі. Продавець шаурми Тимур один із тих, хто категорично проти референдуму. Для нього обирати без вибору це приниження гідності і маніпуляція.

Тимур: "В таких условиях референдум проводится не может. Никак вообще. Потому что граница перекрыта. Почему получается с Москвы могут приезжать люди, а с Украины не могут заезжать люди. На каком основании они перекрыли все аэропорта? На каком основании, где, какой документ? Они граждане России, как они могут приехать сюда и качать права? Мы вот ставим своего Аксенова".

Євгенія КВІТКА, кореспондент: А вибору справді немає. У бюлетені два запитання: за воз'єднання Криму з Росією на правах суб'єкта Російської Федерації або за відновлення дії конституції республіки Крим 1992 року, як частини України. Що насправді теж передбачає від'єднання півострова. Серед тих, хто бойкотує кримський референдум голова Бахчисарайської держадміністрації Ільмі Умеров.

Ільмі УМЕРОВ, голова Бахчисарайської держадміністрації: "Проведение регионального референдума противоречит законодательству и конституции Украины. Не может на региональном референдуме определяться судьба территории, статут территории какой-либо Украины. Или изменение границ. Я уверен, что 100 % крымские татары не пойдут на этот референдум. И процентов 30-40 основной части населения тоже не придут".

Євгенія КВІТКА, кореспондент: Утім у результатах референдуму не сумнівається ніхто. На головній площі міста ім. Леніна вже змонтували сцену, щоб ввечері під пісні російських виконавців відсвяткувати від'єднання Криму від України. Та святкувати нічого, кажуть ті, хто розуміє, наскільки життя півострова залежить від материкової України. І що буде, якщо сполучення артерій перерізати.

Ленор ОСМАНОВ, житель Бахчисарая: "Мы готовы вытерпеть без света, без воды, без еще каких-то коммуникаций, которые идут с материковой Украины. Только ради того, чтобы местное население Крыма, которое действительно мечтает о райской жизни в России, думая так, поняли, что такого не может быть".

Євгенія КВІТКА, кореспондент: До нелегкого життя та посилення атак радикальних проросійських активістів готуються українські військові. Зabloкована 36-та бригада берегової оборони у Перевальному сьогодні провела навчання. Радикалів у цивільному, що спробують проникнути на територію частини тут готуються зустріти саморобними кийками, держаками від лопат та бильцями від ліжок. Адже користуватися статутною зброєю команди немає.

Москва ветувала резолюцію Радбезу ООН стосовно невизнання псевдореферендуму в Криму 5 канал, Час. Підсумки тижня

Віталій ГАЙДУКЕВИЧ, ведучий: Міжнародна ізоляція Росії протягом цього тижня стає практично доконаним фактом. Як і очікувалось, Москва ветувала резолюцію Радбезу ООН стосовно невизнання псевдореферендуму в Криму і стосовно засудження російського вторгнення на українську територію. Аргументи російського представника Віталія Чуркіна оригінальністю не відрізнялись. В Росії взагалі вкрай мало того, що назвати можна аргументами в кримському питанні. Натомість представниця США, котра ініціювала прийняття резолюції Радбезу, пригадала росіянам все: від радянської псевдоправди до клінічної агресії до тих, хто мислить не так, як Кремль.

Жінка: "Мой долг – выразить поддержку украинскому народу и его желанию жить независимо от диктатуры "старшего брата", скажем так".

Чоловік: "Здесь собрались все, кто хотят мира между Украиной и Россией".

Віталій ГАЙДУКЕВИЧ, ведучий: Ці синхрони, які ви щойно бачили, – це, власне, була ситуація в Росії. Перепрошуємо. Це був мітинг. Мітинг багатотисячний в Росії, про котрий ми ще будемо говорити.

Резолюцію щодо України можуть прийняти на Генасамблеї ООН

Віталій ГАЙДУКЕВИЧ, ведучий: Але повертаючись до ситуації в Радбезі, Росію там не підтримав ніхто, навіть традиційний союзник, спільник – Китай. Він утримався. Це просто піррове вето. Для всього світу стало в один момент зрозуміло, що механізм дії Радбезу ООН себе дискредитував повністю. Будь-хто з постійних представників Ради безпеки ООН – з тих, хто має право на вето – може розпочати війну, а потім, виявляється, завдяки своєму вето блокувати міжнародну реакцію. Захід це побачив, тож резолюцію щодо України можуть прийняти на Генасамблеї ООН. Там Росія свого вето не має. Такого варіанту розвитку подій не виключив постійний представник Великої Британії при ООН Майкл Лайалл. В сухому залишку, що Україна отримала від міжнародної спільноти протягом цього тижня? Було вирішено, що 21 березня Україна підпише асоціацію з ЄС – перше. З понеділка Європа відповідно зі США запустить другий транш економічного тиску на російське керівництво. Власне, Сполучені Штати лишають на сході Середземного моря атомний авіаносець "Джордж Буш" та всі кораблі підтримки. Від тієї бази, де вони знаходяться, і до Кримського півострова вже можуть долітати бойові літаки. Зрештою, Сполучені Штати зголосилися надати Україні військово-технічну підтримку. Хоча зауважили, що армійську – власне, вояками – підтримку вони поки надати не можуть.

За давніми звинуваченнями у сепаратизмі заарештували экс-губернатора Харківщини Михайла Добкіна

ICTV, Факти тижня

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: За давніми звинуваченнями у сепаратизмі заарештували экс-губернатора Харківщини Михайла Добкіна. Суд відправив його під домашній арешт. Так само, як і найближчого соратника Геннадія Кернес. Щодо мера Харкова – у слідства цілий букет претензій. Від викрадення людини до погроз убивством. Прихильники Добкіна, Кернеса вважають, що це банальна помста особисто Авакова. Адже арешти впливового в Харкові дуету нині, - кажуть, - не на часі, і тільки додають хаосу у місті.

Арешт впливового українського олігарха Дмитра Фірташа

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Повною несподіванкою цього тижня став арешт впливового українського олігарха Дмитра Фірташа. Його затримали у Відні, де бізнесмен має і житло, і офіс. З'ясувалося, що австрійка поліція діяла на вимогу ФБР. Американські спецслужби підозрюють Фірташа у організації злочинного угруповання. "Груп ДФ", яку очолює Дмитро Фірташ, офіційно підтвердила затримання свого шефа. Там запевнили, що арешт бізнесмена не пов'язаний із ситуацією в Україні, а стосується давнього інвестиційного проекту в Індії. Колеги Фірташа впевнені, що даний інструмент просто не порозуміння. Наразі бізнесмен чекає екстрадиції до США.

Експерти Ради Європи з Конституційного права вважають, що референдум у Криму нелегітимний

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Експерти Ради Європи з Конституційного права вважають, що сьогоднішній референдум у Криму нелегітимний. Впливова венеційська комісія посилається на те, що можливість проведення такого референдуму не передбачена ані українською, ані кримською Конституцією. Та й умови проведення не відповідають демократичним стандартам. Ця позиція була опублікована офіційно 21 березня. Про це заявив голова Ради Європи, міністр закордонних справ Австрії Себастьян Куртц.

Гість студії - Андрій Магера, заступник голови ЦВК

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Сьогоднішній незаконний референдум в Криму створив ще одну проблему. Незрозуміло тепер як проводити вибори Президента України, призначені на

25 травня. Аби обговорити це, ми запросили до нашої студії заступника голови ЦВК, пана Андрію Магера. Добрий вечір.

Андрій МАГЕРА, заступник голови ЦВК: "Вітаю вас".

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Пане Андрію, от скажіть, будь ласка, тепер є можливість провести вибори Президента? Чи в зв'язку з подіями в Криму це стало неможливо?

Андрій МАГЕРА, заступник голови ЦВК: "Звичайно є необхідність. І більше того – немає жодних підстав переносити ці вибори на будь-яку іншу дату. 25 травня – це той орієнтир, який в тому числі існує для Центральної виборчої комісії".

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Як ми будемо в Криму все це організовувати в цій ситуації?

Андрій МАГЕРА, заступник голови ЦВК: "Звісно я би міг зараз говорити про ідеальну обстановку, коли Автономна Республіка Крим повертається в Конституційне поле України. відбувається статус кво. Тобто все те, що було до цього. Але давайте будемо реалістами. Навряд чи завтра, після завтра, ситуація в Криму істотно зміниться. Зі змінами, які недавно були до Закону про вибори Президента України, зазначено, що вибори Президента України визнаються такими, що відбулися, незалежно від кількості дільниць і округів, на яких такі вибори не відбулися. Це означає, що навіть якщо в Автономній республіці Крим, місті Севастополі вибори не відбудуться, все-одно вибори, як такі, будуть визнані, і Президент України буде обраний".

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Тобто ми можемо спокійно залишити Крим, навіть там не організовувати дільниці, якщо туди не допустять, наприклад, представників ЦВК.

Андрій МАГЕРА, заступник голови ЦВК: "Разом з тим, я би не хотів, щоби ми це сприймали дуже спрощено. Я думаю, варто вивчити досвід інших держав, наших сусідів. Це Молдова, Грузія. Яким чином вони вживали заходів аби для того, аби надати можливість виборцям на самопроголошених територіях, взяти участь у голосуванні. Я думаю, ЦВК цей досвід також візьме до уваги".

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: А от щодо східних областей. Ми бачимо як зараз там просто розкручують, розхитується ситуація. Просто щоденно. Щодо східних областей, на скільки буде проблематично?

Андрій МАГЕРА, заступник голови ЦВК: "На сьогоднішній день поки що проблем саме в організаційному плані на виборах Президента у східних областях, - це Донецька, Луганська, Харківська області поки що не бачу. Звісно, ситуація в Україні міняється, і дуже динамічно, буквально через кожен день. Але ми відштовхуємося від сьогоднішнього дня. Я поки що на сьогоднішній день не бачу проблем там".

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: У нас на сьогодні зареєстрований хоч один кандидат в Президенти?

Андрій МАГЕРА, заступник голови ЦВК: "Поки що немає жодного кандидата, але документи уже надходять. І я сподіваюсь, що вже наступного тижня ми отримаємо перших зареєстрованих кандидатів".

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Ми ніколи не працювали в таких стислих термінах, здається, так?

Андрій МАГЕРА, заступник голови ЦВК: "90 днів – це однаковий практично термін і для чергових виборів, де також ну в першу чергу я хотів би наголосити на тому, що за 40 днів до дня голосування утворюються окружні комісії. І саме з цього моменту виборці вже зможуть відчутти, що виборчий процес запрацював на повну потужність. Зараз поки що окружної комісії немає. Тому складається таке поверхневе враження, що виборів ніби й немає".

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Але насправді йдуть якісь процеси?

Андрій МАГЕРА, заступник голови ЦВК: "Безумовно. Виборчий процес уже триває. Ми зараз на етапі висування і реєстрації кандидатів".

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: З вашої точки зору, виборам 25 травня існує якась загроза? Чи вони мають відбутися за розкладом, як призначено?

Андрій МАГЕРА, заступник голови ЦВК: "Я не бачу загрози для виборів 25 травня. Ці вибори повинні відбутися. Вони відбутися повинні в першу чергу через те, що держава повинна отримати Главу держави. Яке би не було його прізвище, але Україна повинна отримати Президента, який би повністю міг би реалізовувати всі без винятку повноваження, передбачені в статті 106 Конституції".

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Дякую вам, що прийшли сьогодні до нас. І це був заступник голови ЦВК Андрій Магера.

Гость в студії: Андрей Пинчук – народный депутат, фракция Партии регионов, глава «Союза молодежи регионов Украины»

ТРК "Украина", События недели

Олег ПАНЮТА, ведущий: О происходящем в Харькове и Донецке – на юго-востоке – мы говорим сейчас с нашим гостем. Это Андрей Пинчук - народный депутат, фракция Партии регионов.

- Добрый вечер!

Андрей ПИНЧУК, народный депутат, фракция Партии регионов, глава «Союза молодежи регионов Украины»: Добрый вечер!

Олег ПАНЮТА, ведущий: Мы все знали и знаем, что люди, которые живут на юго-востоке, они по-своему понимают происходящее в стране. Но мы не могли, очевидно, предполагать, что выражение своей позиции будет происходить под флагами триколора на территории Украины и под лозунгами федерализации соединения. Почему это происходит?

Андрей ПИНЧУК, народный депутат, фракция Партии регионов, глава «Союза молодежи регионов Украины»: Ну вы знаете, тут есть, на мой взгляд, два фактора, которые влияют на данный момент на то, что происходит. Конечно же, я не буду скрывать – мы прекрасно должны осознавать, что влияет третья сила внутри страны в этих регионах – пророссийские, и есть, конечно же, часть людей, которые приехали из России, обученных, видимо, и подготовленных, которые, в принципе, где-то и завозят такие настроения. Но это меня не так, честно, смущает, потому что с этим можно бороться и для этого есть спецслужбы. И, в принципе, мне удивительно, почему они до сих пор вот так вот работают неэффективно.

Олег ПАНЮТА, ведущий: А как изменить отношение людей?

Андрей ПИНЧУК, народный депутат, фракция Партии регионов, глава «Союза молодежи регионов Украины»: Вот! А вот второе – за ними стоят местных жители, которые выходят с этими российскими флагами. Я не знаю, мы на данный момент с самого начала, скажем, уже в перехождении в новый этап этого конфликта после революции, и партия регионов всегда заявляла, что мы за целостность Украины, мы против того, чтобы были всякие сепаратистические какие-то настроения, отделения Крыма да и любой части Украины. Но, к сожалению, люди, видя то, что происходит в Киеве, то, что новая власть не может навести порядок элементарный, то, что происходят какие-то... Ну я не знаю, кто это такие – то ли это бандформирования, которые под эгидой там...

Олег ПАНЮТА, ведущий: А что пугает людей в Донецке, на юго-востоке, что пугает?

Андрей ПИНЧУК, народный депутат, фракция Партии регионов, глава «Союза молодежи регионов Украины»: Наверное, во-первых, риторика. Вы смотрите, с чего начала новая власть – отменить Закон о языках – «мы придем, мы наведем порядок»... И одно дело то, что показывает телевидение, а другое дело – то, что люди между собой общаются, что «мы сейчас все у вас заберем», то, что в Киевской области и в Киеве происходило, когда врывались в частную собственность, забирали то, что хотели.

Олег ПАНЮТА, ведущий: Ну у вас как у депутата есть право встречаться со своими людьми и на месте рассказывать и объяснять.

Андрей ПИНЧУК, народный депутат, фракция Партии регионов, глава «Союза молодежи регионов Украины»: Да, встречались. Встречались и неоднократно. И в Крыму

ездили. И наши коллеги, которые там мажоритарщики. К сожалению, сначала люди задавали вопрос: «Вы не можете себя защитить, потому что вы в парламенте находитесь и принимаете решение, потому что боитесь, что сейчас туда зайдут вооруженные люди, и вам никто не гарантирует вашей безопасности. Как вы нам можете что-то гарантировать и убеждать нас в том, что мы в Украине будем жить безопасно?!». К сожалению, всеми методами... Мы и сейчас продолжаем общение и действительно все делаем для того, чтобы сохранить целостность, чтобы успокоить эти бурные страсти. А второе, к сожалению, уже последние дни, когда ездили и выступал депутат от фракции Партии регионов, мажоритарщик из Крыма, он выступил с заявлением о том, что Украина должна быть целостной – ему сказали вообще домой не приезжайте, вплоть до того, что агрессивные такие настроения. Вот это и есть огромная проблема, конечно же.

Олег ПАНЮТА, ведущий: Мы вернемся к этому разговору чуть позже, а сейчас продолжаем наш марафон.

Олег ПАНЮТА, ведущий: Мы продолжаем беседовать с нашим гостем. Это Андрей Пигчук – народный депутат из фракции Партии регионов.

- Андрей, скажите, возможно ли сейчас появление новых региональных лидеров, которые могли бы успокоить ситуацию и которые могли бы повести за собой народ в дальнейшем состоянии Украины как единого целого и неделимого государства?

Андрей ПИНЧУК, народный депутат, фракция Партии регионов, глава «Союза молодежи регионов Украины»: Конечно же, роль местных лидеров нельзя уменьшать. Но я, в первую очередь, уверен, что главная задача состоит в том, чтобы стабилизировать ситуацию, начиная в Киеве – с центральной власти. Мы должны показывать единство действия и в парламенте, и то, что новая власть, и исполнительная – прежде всего, правительство, - должно делать все для того, чтобы люди, которые выступают против, там поднимают флаг другой страны, вновь поверили, что в этой стране они могут жить нормально, свободно. В принципе, давайте мы зададимся вопросом: вот сейчас, к сожалению, отошло ужена задний план – ради чего стоял майдан. Это демократия, это свобода слова, это свобода самовыражения...

Олег ПАНЮТА, ведущий: Может быть, потому что сейчас совершенно другая опасность стоит?

Андрей ПИНЧУК, народный депутат, фракция Партии регионов, глава «Союза молодежи регионов Украины»: Проблема, согласен. Сепаратизм вы имеете в виду, да? Конечно же, это есть. Но есть другой момент. Вот кроме того, что кто-то действует – третья сторона – я уверен, она действует – к сожалению, это есть, это правда. Но еще раз говорю: знаете, это зерно, посаженное в благодатную почву. То есть вот эту почву уже подготовили как раз представители нынешней власти. Я на данный момент вам хочу сказать мое отношение даже к тому, что сейчас был – буквально несколько дней - был распущен крымский парламент.

Олег ПАНЮТА, ведущий: Да.

Андрей ПИНЧУК, народный депутат, фракция Партии регионов, глава «Союза молодежи регионов Украины»: Честно говоря, я всегда выступал за то, чтобы Украина и Крым был украинский. И буду стоять и все буду делать для того, чтобы он все-таки остался в составе Украины. Но вот это действие... Я многим задавал вопросы – своим коллегам по противоположной части зала – вы все равно этим действием для себя ничего не сделаете, вы только будете больше раздражать тех людей. Зачем вы это делаете? Я понимаю, если бы эти действия наши, знаете, что-то сделали позитивное. На мой взгляд, - я не знал ответ, но сейчас внутренне дошел к этому – что, наверное, когда начался этот конфликт в Крыму, мы должны были, в первую очередь, проголосовать за то, что большие полномочия – экономические, политические дать Крыму... Правильно, наверное? Это бы дало возможность разговаривать, крымчане увидели бы, что на них смотрят с лицом... И они сами бы, поверьте, поднялись бы и, как говорят, вот этих «зеленых человечков» убрали бы оттуда. Мы ж не говорим... Говорится, оккупация. Да, элементы оккупации есть, но народ, видимо, бездействует – не хочет он убирать этих людей с улиц!

Вакцина от сепаратизма?

Олег ПАНЮТА, ведущий: О сепаратизме. Так называемый сепаратизм – излюбленное с 2004 года средство защиты региональных элит, когда в Киеве побеждает другая региональная элита, и на фоне угрозы реальной федерализации в российском смысле этого слова средство перестает работать, поскольку действительно любой регион страны заинтересован в сильной целостной, единой и неделимой Украине. Но вопрос защиты, в том числе и от власти победителей с повестки дня никто не снимал. Станет ли модное сегодня слово децентрализацией вакцины от сепаратизма? Разбирался Эдуард Ганишевский.

Сергей КРАВЧЕНКО, Луганский городской голова: «А зачем городские головы? Зачем мы проводим выборы?!».

Эдуард ГАНИШЕВСКИЙ, корреспондент: Из-за централизации системы управления регионы уже который год терпят убытки, - сокрушается Луганский городской голова.

Сергей КРАВЧЕНКО, Луганский городской голова: «Мне кажется, что центральной власти выгодно, когда мэры городов будут на таком крючке – ездит в Киев и просить. И вот так: кого любят – тому помогут».

Эдуард ГАНИШЕВСКИЙ, корреспондент: По данным Минфина, доходная часть местных бюджетов в прошлом году оказалась невыполненной почти на 10 %. Это свыше 7 миллиардов гривен.

Андрей САДОВОЙ, Львовский городской голова: «Якщо би місто мало хоча б частину податку на прибуток, то була би набагато більша енергія! А коли сьогодні 100 % цього податку іде у державну казну – що є бізнес, виробництво, що нема - невігдно».

Эдуард ГАНИШЕВСКИЙ, корреспондент: Данная проблема – ровесница украинской независимости, - с грустью констатируют эксперты.

Владимир ЗАСТАВА, директор Департамента коммуникаций Института Горшенина: «В регионах хотят больше полномочий. Для кого-то важен гуманитарный вопрос, как-то принятие решения о региональном языке, который бы действовал наряду с государственным украинским, для кого-то более важны экономические вопросы и свободы. Эти мотивации являются определенной основой для сепаратистских настроений».

Эдуард ГАНИШЕВСКИЙ, корреспондент: В сложившейся ситуации действовать нужно быстро. Специалисты уверены: это дало бы шанс снизить температуру на юго-востоке страны.

Александр ВИЛКУЛ, экс-вице-премьер-министр Украины: «Децентрализация, прямая выборность губернаторов, экономика, финансы, гуманитарная политика у каждого региона такие, как решит территориальная громада. И давать безопасность, и давать картину мира».

Эдуард ГАНИШЕВСКИЙ, корреспондент: Еще один важный момент для урегулирования кризиса – не устраивать охоту на ведьм, - говорят эксперты. Власть должны понимать: для сохранения территориальной целостности нужно пожертвовать амбициями победителя. Еще одним шагом к стабилизации стал бы публичный диалог между властью и региональными элитами.

Порятунок потопуючих – в руках самих потопуючих *УТ-1, Діловий світ. Тиждень*

Костянтин ЖУРА, ведущий: Порятунок потопуючих – в руках самих потопуючих. За таким принципом вирішили діяти українські банки, аби не допустити ще більшого відтоку депозитів. Лише у лютому українці забрали понад 19 мільярдів гривень. Хоча і даремно, - кажуть експерти. Фінустанови ж часу не гаяли. Їх перевага тут – депозит. На сьогодні це єдиний найбільш прибутковий інструмент заощадження. А ще ставки, які традиційно зростають, коли банкам бракує грошей. Однак цього разу фінустанови пішли просто на безпрецедентні кроки.

Ольга ІВАНОВА, кореспондент: Українські фінустанови за останній місяць пішли на безпрецедентні кроки – збільшили відсотки за короткостроковими депозитами. Термін – від місяця до шести. І це тоді, як такі вклади не вигідні самим банкірам. Кредити вони видають на значно дешевший період. Але чого не зробиш, аби клієнти залишили гроші на рахунках.

Заробити на гривневих депозитах терміном від місяця до трьох можна від 21 до 27% річних. У доларах – від 8 до 12,5. У євро – від 6 до 12% річних. За короткостроковими поповзли вгору ставки для річних вкладів.

Олександр ТКАЧОВ, начальник відділу інвестиційного аналізу: "На текущий момент не является целесообразным выводить деньги из банковской системы. Если у вас депозит в гривне, то часть средств, которые вы можете потерять из-за девальвации национальной валюты, вы компенсируете за счет получения банковских процентов".

Ольга ІВАНОВА, кореспондент: Друга безпрецедентна пропозиція від банкірів – безстрокові депозити або вклади на вимогу під 15% річних у гривнях. Ставки тут зросли удвічі, а то й утричі. Їх перевага – клієнт може забрати кошти в будь-який момент без штрафів і втрати відсотків. Експерти кажуть: для українців, які звикли заощаджувати "під матрацом" – це вдалий компроміс. Нині банкіри за такимикладами пропонують до 15% річних у гривнях, до 8 у доларах і 10 річних у євро.

Наталія ТАРАСЕНКО, нач. відділу розвитку споживчого кредитування: "Это, конечно, очень удобно и выгодно клиенту. Вместе с тем, клиент не рискует, что ему придется досрочно расторгать вклад, что ему придется писать заявление. Он просто в любой момент может воспользоваться этими деньгами. Банк не знает, сколько эти деньги пролежат. И поэтому не может по этимкладам платить очень высокий процент. Поэтому срочные вклады, как правило, намного дороже".

Ольга ІВАНОВА, кореспондент: Високі ставки подіяли – в Нацбанку заговорили про приріст обсягів коштів на рахунках українців за лютий на 3%. Щоб зупинити відтік вкладів, саме регулятор вдався до непопулярних кроків: змінив доступ до валютних депозитів. Захід тимчасовий. Валютні вклади тепер повертають у гривнях у разі дострокового зняття грошей. У разі планового завершення терміну договорів – або одразу забираєш все у гривні за поточним курсом, або ж по півтори тисячі доларів щодня. Зняти гривневий депозит можна без обмежень. Проте банкіри помітили: частина вкладників, які вивели валюту, знову понесли до обмінників, а потім – на депозити.

Володимир ФЕНЮК, експерт із валютних операцій на міжбанківському ринку: "В основном это личные сбережения граждан. Сумы разные, в зависимости от того, кто сколько накопил. Кто-то несет 500 долларов, кто-то несет 5000, кто-то несет 15-20. Гривну, которую от валютнообмена население забирает с собой, кто-то оставляет на текущих счетах в виде депозитов".

Ольга ІВАНОВА, кореспондент: Також цього тижня експерти розвіяли міф про нестабільність банківської системи. Це був один із факторів, чому українці забирали кошти з фінустанов або досі не повертають їх на депозити. Банки, за даними аналітиків, все одно мають достатньо ресурсу для роботи. Попри відтік вкладів, радять українцям просто більш прискіпливо ставитися до вибору фінустанови, оцінювати реальність відсоткових ставок. І головне – не панікувати.

Олександр СУГОНЯКО, президент Асоціації українських банків: "Якщо ми всі побіжимо в банки і заберемо свої кошти, в банків будуть проблеми, з'явиться інфляція, з'явиться банкрутство банків, то цього робити не треба".

Ольга ІВАНОВА, кореспондент: А ще наголошують: депозит на сьогодні – це найприбутковіший інструмент заощадження. Реальні ставки перебивають всі девальваційні та інфляційні ризики. Припустимо, ви маєте 5000 гривень. Розмістивши їх на депозит під 20%, за три місяця ви заробите 250 гривень. За рік ваш заробіток складатиме 1100 гривень. Якщо ви зберігаєте гроші "під подушкою", за три місяці інфляція з'їсть 62 гривні 50 копійок від ваших заощаджень. А за рік – 250 гривень. З урахуванням росту цін, чистий прибуток від вашого депозиту за три місяці становитиме 180 гривень, на рік – 850 гривень.

Схід – ще одна гаряча точка на мапі України
Радіо Ера-FM, Віхи тижня

На Радіо-ЕРА ФМ підсумкова програма «Віхи тижня», у студії Дарія Гордійко. У найближчі півгодини пригадаємо, чим запам'ятався тиждень, що минає. На початку – коротко про головне.

Залишилися лічені години. Як відбуватиметься місцевий референдум, процедура якого не передбачена законом?

16-тий день м'якого спротиву. Як почуваються українські військові в облозі?

Схід – ще одна гаряча точка на мапі України.

А тепер про це докладніше.

Крим – без місцевої влади. Верховна Рада підтримала постанову за дострокове припинення повноважень парламенту автономної республіки. «За» проголосувало 278 нардепів. Проте Київ Криму не указ – про це неодноразово раніше говорили у самій автономії. І референдум, до якого залишилися буквально години, очевидно, відбудеться.

Нелегітимне волевиявлення. Конституційний суд заборонив кримській владі проводити референдум, назвавши його незаконним. Тим часом уряд півострова припинити підготовку до голосування відмовився. Якими можуть бути наслідки кримського референдуму, з'ясувала Ольга Шеремет.

З ким Крим? З Україною чи з Росією? Кримчанам запропонували визначитися на референдумі. Таке волевиявлення відбудеться уже завтра. У бюлетені два запитання:

1. Ви за воз'днання Криму з Росією на правах суб'єкта Російської Федерації?

2. Ви за відновлення дії Конституції Республіки Крим 1992 року і за статус Криму як частини України?

Конституційний Суд заборонив кримській владі проводити такий референдум, назвавши його незаконним. Уряд півострова припинити підготовку до волевиявлення відмовився. Якими можуть бути наслідки кримського референдуму? - з'ясувала Ольга Шеремет.

«Закону про місцеві референдуми в Україні немає», - наполягає представник «Батьківщини» Руслан Князевич. А що стосується питань територіальної цілісності, то такі питання можуть вирішуватися лише шляхом загальнонаціонального волевиявлення, каже нардеп.

Експерти припускають, що результати кримського референдуму сфальсифікують. Він відбудеться за “намальованою” явкою понад 60 %, а підтримає приєднання до Російської федерації близько 70% виборців. Контролюватимуть перебіг голосування хіба-що російські спостерігачі. Голосування бойкотуватимуть усі міжнародні місії. Комітет виборців України офіційно не братиме участь у спостереженні, але його спостерігачі намагатимуться зафіксувати явку, повідомив голова КВУ Олександр Черненко.

Самопроголошеного прем'єра Криму Сергія Аксьонова ані оцінки експертів, ані рішення Конституційного суду не переконали. Він наполягає на тому, що кримчани мають право визначитися – залишатися з Україною чи приєднатися до Російської Федерації.

Прокинутися одного дня в Росії, не з власної волі - такою перспективою не на жарт налякані кримські татари. Вони організували кілька акцій проти проведення референдуму, а голова «Меджлісу» Рафат Чубаров закликав мешканців півострова бойкотувати його.

В разі, навіть якщо референдум відбудеться легітимізувати його кримський парламент не зможе, бо Верховна Рада його розпустила. Правовою підставою для ухвалення такого рішення став висновок Конституційного суду України, який визнав рішення кримських депутатів про призначення так званого сепаратистського референдуму незаконним. Водночас, центральна влада пообіцяла переглянути це рішення, якщо кримські депутати скасують референдум. Таке повідомив представник в.о. президента у Криму Сергій Куніцин. Водночас він припустив, що на півострові навряд чи визнають рішення Верховної Ради.

У Верховній Раді продовжують сподіватися на мирне врегулювання Кримського питання. Дострокові вибори до кримського парламенту буде проведено разом з президентськими перегонами 25-го травня і вести переговори можна буде з новою владою півострова, сподівається голова фракції «Батьківщина» Сергій Соболев

Українські експерти називають найкращим сценарієм, якби кримчани на референдумі не підтримали приєднання Криму до складу Російської Федерації. Інакше економічні та політичні наслідки для півострова сумні. Він перетвориться у таку-собі сіру зону, подібну до Придністров'я чи Абхазії. Світ такого референдуму не визнає.

Рубль замість гривні. Чорноморнафтогаз віддати Газпрому, а про туристичний сезон цьогоріч – забудьте. Росія обіцяє півострову фінансову підтримку. Але чи вистачить її коштів? Із чим може прокинутися Крим вже в понеділок? Економічні наслідки анексії Криму досліджувала Алла Кошляк.

Туризм – перше, що раніше спало на думку при слові «Крим». Минулоріч півостров відвідало майже 6 млн відпочивальників, 4 з них – українці. Тепер туристичний ринок впаде вдвічі через конфлікт у Криму – прогнозують аналітики. А за даними Асоціації лідерів турбізнесу України, раннє бронювання уже скоротилось на 40-50% до минулого року. Говорить речник асоціації Юлія Олійник.

Націоналізація – слово, що нині лякає усіх бізнесменів, що мають активи на півострові. Самопроголошена кримська влада поки спростовує інформацію про привласнення банківських відділень, а от про державний «Чорноморнафтогаз» уже вирішили – віддадуть «Газпрому». Нагадаю, це держпідприємство, що веде видобуток вуглеводнів на морському шельфі, а при минулому президентові компанія ще й купила за кошти НЕ кримського, а українського бюджету дві бурові установки за 400 млн доларів. Нині «Чорноморнафтогаз» практично повністю забезпечує Крим природним газом. А от електроенергія на 90% постачається з материкової частини України через Перекопський перешийок і півострів Чонгар. Навряд чи, півострів хтось відключить від енергопостачання, але купувати кіловати тепер доведеться за ринковими цінами, говорить експерт з енергетики Дмитро Маруніч.

Від кількох місяців до одного року — саме стільки знадобиться часу, аби перейти від гривні до російського рубля, підраховали кримські чиновники. Але у разі приєднання Криму до Росії всі виплати, що раніше забезпечувало Держказначейство України, ляжуть на плечі іншої країни. І поки невідомо, чи готова вона взяти на себе фінансові зобов'язання – каже аналітик Асоціації міст України Олександр Слобожан:

І не варто забувати, що інвестиційне поле півострова буде повністю закритим для будь-яких міжнародних капіталів. Адже ніхто не вкладає гроші в анексовані території. Для програми Віхи тижня, Алла Кошляк, Радіо Ера Фм.

Крим – територія небезпечна. Принаймні для журналістів та громадських діячів. Наразі досі невідома доля трьох автомайданівців, що перебували на півострові увесь тиждень. Там вони допомагали заблокованим українським військовим. Зв'язок із активістами обірвався увечері 13-го березня. Серед зниклих – син народного депутата Анатолія Грищенка Олексій. Саме він відіграв значну роль у пошуках іншої групи із п'ятьох журналістів та автомайданівців, яких також затримали при в'їзді до Криму. Дві доби вони вважалися зниклими, однак їм вдалося повернутися додому. Кримські бранці повідомили, що їх тримали в одній з військових частин, де били, допитували і погрожували зброєю.

Українські частини в Криму продовжують перебувати в облозі. Весь цей час вони захищалися врукопашну. З Києва незмінний наказ: стояти, на провокації не піддаватися. Військові експерти коментували: це єдина можлива тактика в нинішній ситуації. Проте час на роздуми фактично вичерпано. 16-те березня – не тільки дата референдуму, а й день прийняття рішень. І від цих рішень залежить надто багато. Тетяна Якубович далі.

Поки зброя мовчала, їм казали «триматися». Поки зброя мовчала – вони, хоч у розмовах були невеселі, відповідали рішучим: Поки зброя мовчала – їм давали різні поради.

Серед професійних військових було чимало противників цієї самої тактики «м'якого спротиву». Якщо у перший тиждень і справді важливо було показати, хто агресор, то тепер напружене очікування – просто виснажує армію. Президент Атлантичної ради Вадим Гречанінов ще на початку тижня говорив, що далі тримати беззбройну оборону не можна:

Але прийняти рішення – важко. За ним – не тільки життя віськовослужбовців і їхніх сімей, а й звичайних кримчан. Прогнозувати, якими будуть результати перших годин збройного

протистояння – неможливо. Вступ НАТО у війну – теж не гарантований. Директор центру досліджень армії, конверсії та роззброєння Валентин Бадрак тоді констатував: те, що робиться – не має альтернативи:

В случае принятия Вами решения завладеть оружием силовыми методами просим Вас принять меры по эвакуации жителей г.Евпатории и близлежащих сел в связи с опасностью вероятности взрыва большого количества взрывоопасных веществ хранящихся на складах воинской части/

Це цитата з письмової відповіді командування 55-го зенітно-ракетного полку Євпаторії на ультиматум про здачу зброї самопроголошеній владі Криму. Схожі погрози на адресу окупантів прозвучали і від розвідувально-десантної роти 25-ї Дніпропетровської повітряно-десантної бригади, яка потрапила в оточення в Перевальному. Десантники пригрозили підірвати себе і техніку в разі атаки. Моряки корвету Тернопіль не сходять на берег з 3-го березня. Всі частини заблоковані, і блокада минулого тижня тільки посилювалась. Командир 1-го окремого Феодосійського батальйону морської піхоти Дмитро Делятицький у п'ятницю так змалював ситуацію довкола частини:

Росіяни атакували не лише частини, а й військові містечка. Але організованої евакуації сімей військовослужбовців не було. Як запевняли в Генштабі – не тому, що не пропонують, а тому, що немає охочих. Ігор Тенюх:

І це було правдою. Абсолютна більшість офіцерських дружин нікуди не збирались їхати. Хоч окремі сім'ї військових таки вирішили виїхали. Їх везли своїми авто громадські активісти – з Криму аж до Львова. Ну а до заблокованих українських частин продовжували прориватися добровольці. З харчами і поштою.

Факти ж такі. Ми протримались до 16-го. Ні, неправильно: вони протримались. Під невмовкаючі поради розумників, що все робиться неправильно. Що давно треба було «діяти рішуче» (а що воно таке?) Що, коли ворог суне на тебе, треба захищатися. І не думати про наслідки. Не думати, звичайно, можна. Коли не ти ухвалюєш рішення. Тут, на великій землі, зручно критикувати. Але істиною в останній інстанції заишаються тільки вони.

Це звернення командира бригади тактичної авіації у Бельбеку Юлія Мамчура варто, мабуть, сприймати, як коректне – найкоректніше з можливих – нагадування про себе, про те, що рука тягнеться до зброї. У Генштабі, правда, одразу відповіли, що це – сигнал для росіян. Але ми ж то розуміємо, про що ішлося... В інших кримських підрозділах телефоном кажуть: командир бригади тактичної авіації все сформулював правильно. Як діяти в разі, якщо виникне пряма загроза життю військових і їхніх сімей, як взагалі діяти після 16-го – хочуть чути на лише в Бельбеку, а й інших частинах. Для програми «Віхи тижня» Тетяна Якубович, Радіо-ЕрафМ

Гострі слова проти танків та озброєних вояків. Поки Росія нарощує військову активність у Криму та на кордонах з Україною, західні дипломати ще сподіваються стримати агресора словами осуду та усними погрозами. Та чи варто Україні сподіватися на реальні кроки зі сторони європейських та американських партнерів – далі.

Останніми днями риторика західних дипломатів стала помітно жорсткішою. Американські та європейські високі посадовці не жалкують ні різких висловів, ні категоричних засуджень. Не добирала слів під час свого звернення і канцлерка Німеччини Ангела Меркель. Вона заявила, що Росія діяла за законом джунглів, скористалася слабкістю України та фактично вже анексувала Крим. І вкотре нагадала, ЄС знайде шлях протидії російській агресії.

Територіальна цілісність України не може бути піддана сумніву. Ми повинні відвернути катастрофу для України. Ми маємо вчинити масований тиск на Росію у сфері економічній, так само, як і у сфері політичній /

Ангела Меркель підкреслила, що єдиний вихід із російсько-української кризи – дипломатичний. Однак і додала, що Захід в цілому готовий заморозити російські рахунки і зробити візовий режим більш жорстким, якщо Росія відмовиться від діалогу. Відвернути референдум та припинити військове вторгнення до Криму вимагав і президент Сполучених Штатів Барак Обама. І нагадав, Росія за свої дії може заплатити дуже дорого.

За стіл переговорів українській та російській стороні таки вдалося сісти. І сталося це на шостій Раді Безпеки ООН, присвяченій кримському питанню. За круглим столом у дискусії зійшлися український прем'єр Арсеній Яценюк та російський посол в Об'єднаних Націях Віталій Чуркін. На «дружньому полі» Арсеній Яценюк почувався помітно впевненішим за свого опонента.

... Віталій Чуркін, хоч і підхопив гру в цитати, далі йшов уже окресленим шляхом. Повідомив, що не Росія винна у дестабілізації ситуації в Україні, і перекинув усю відповідальність за події у Криму та Києві на нових українських лідерів. Тим часом до ради безпеки було внесено резолюцію, яка передбачає відмову від референдуму в Криму, повернення Росії до статусу-кво у військових справах, переговори по лінії Київ-Москва і розширення прав автономії.

Зустріч, яка нарешті могла розставити всі крапки над «і» відбулася в п'ятницю. Впродовж майже шести годин держсекретар США Джордж Керрі та міністр закордонних справ Сергій Лавров обговорювали кримське питання. Однак безрезультатно. Високопосадовці хоч і назвали діалог конструктивним, та дали зрозуміти: кожен залишився при своєму. Джон Керрі вкотре підкреслив, що Штати не визнають референдум та нагадав Росії про можливі наслідки.

Будуть серйозні наслідки, якщо Росія не знайде спосіб змінити курс. Це не погроза, це прямі наслідки вибору Росії /

Сергій Лавров, у свою чергу, після зустрічі з Керрі повідомив, ніяких погроз від американського держсекретаря не почув. І зауважив, на Заході прекрасно розуміють, що вводити санкції проти Росії не варто.

Тим часом російські економісти підраховали, економіка нашого північного сусіда від санкцій західних країн може втрачати по п'ятдесят мільярдів доларів на квартал.

Для програми Віхи тижня Альона Сивачук, Радіо-ЕРА ФМ

І буквально кілька годин тому Росія заблокувала резолюцію Радбезу ООН по Україні та Криму. Під час голосування резолюції на засіданні Ради Безпеки ООН Росія скористалася своїм правом вето та проголосувала проти, тож резолюцію прийнято не було. Серед присутніх членів засідання 13 віддали голоси на підтримку резолюції, Росія - проти, а Китай утримався. Нагадаю, до ради безпеки було внесено резолюцію, яка передбачає відмову від референдуму в Криму, повернення Росії до статусу-кво у військових справах, переговори по лінії Київ-Москва і розширення прав автономії.

Захищати громадян Росія тепер планує не лише у Криму. Так у МЗС Російської Федерації відреагували на побоїще у Донецьку. [«Росія усвідомлює свою відповідальність за життя співвітчизників і співгромадян в Україні і залишає право взяти людей під захист", - це пряма цитата із повідомлення, що розповсюдила прес-служба МЗС Росії]. Нагадаю, 13-го березня в Донецьку відбулися сутички між проросійськими симпатиками та учасниками мітингу за єдину Україну. За фактом масових заворушень у Донецьку порушено кримінальну справу та затримано чотирьох людей. А обласна прокуратура перевіряє, чому міліція не змогла забезпечити громадський захист під час проведення мирних акцій.

У Харкові цього тижня також пролилася перша кров.

Стан п'яťох потерпілих під час стрілянини у Харкові медики оцінюють як стабільний. Лікарі видалили дріб з обличчя, рук та ніг поранених. Вони наразі перебувають при свідомості. Подробиці розкаже наш регіональний кореспондент Анатолій Мажора.

Чотирьох поранених у нічній перестрілці на вулиці Римарській у Харкові почали привозити до лікарні напередодні близько одинадцятої години вечора. Серед них – один дільничний міліціонер. Всі вони мали поранення дробом в голову, руки та ноги. Близько п'яťої години ранку карета швидкої привезла ще одного потерпілого. Він мав поранення від гумових куль в попереk та ноги. Стан п'яťох госпіталізованих стабільний та середньої тяжкості.

Олена КОВАЛЬОВА, головлікар Харківської лікарні невідкладної допомоги: «Ранений сотрудник правоохоронительных органов находится в состоянии ближе к средней тяжести.

Состояние его стабильное. Все манипуляции и обработки ран ему произведены, дополнительно он не требует»

У ході нічної стрілянини біля офісу організації «Просвіта» загинули двоє чоловіків. Один жив у Харкові, другий – з Дніпропетровської області. Хто спровокував конфлікт – наразі з'ясовують правоохоронці. Міліція порушила кримінальну справу за трьома статтями – це умисне вбивство, організація масових заворушень та замах на життя міліціонера. У офіційному повідомленні МВС подробиць не розголошує.

За словами очевидців конфлікт спровокували невідомі, які напали на активістів із георгіївськими стрічками біля пам'ятника Леніну на площі Свободи. Втікаючи нападники сховалися у будинку організації Просвіта, що по вулиці Римарській.

«Мы были на заднем дворе и с этой стороны, по нам стреляли. Мы открывали ответный огонь, они кидали свето-шумовые, коктейли Молотова»

По тому, як спроби штурму припинилися, а стрілянина вщухла, представники міліції, мер Харкова та губернатор області почали проводити переговори. Близько четвертої ранку люди почали виходити із приміщення. Говорить мер міста Геннадій Кернес.

«У них изъято 3 обреза, 3 охотничьих ружья и одна боевая винтовка, 2 пистолета, переделанных под боевые патроны. Это информация от МВД. Также много было обнаружено боеприпасов для тех стволов, которые в них были»

Кернес називає точну кількість затриманих – 32і людини – всі ті, хто перебував у будинку. При цьому мер впевнений: з боку вулиці не було проведено жодного пострілу. У свою чергу представники Правого сектору події, які сталися, називають спланованою провокацією проросійських сил.

Анатолій МАЖОРА. З Харкова, спеціально для радіо Ера ФМ.

Московський «Марш миру» зібрав десятки тисяч людей. Організатори навіть називають цифру в 70-т тисяч. Люди приходили на мітинг із російськими та українськими прапорами. Запланована спочатку як акція проти вводу військ в Україну, демонстрація також стала протестом проти заборони владою популярних сайтів опозиційного спрямування та звільнення керівництва Інтернет-видання «Лента-ру». [В Москві також проходив мітинг під гаслом "На підтримку Криму і проти фашизму".

За даними МВС російської столиці, акція збрала 15 тисяч чоловік. Однак, за підрахунками кореспондентів телеканалу ДОЖДЬ, на мітингу було щонайбільше 5 тисяч людей